

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Пловдив, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов
Членове: Васил Ст. Гатов
Милена Б. Рангелова

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора Ив. Г. Д.Ив. Г. Д.
като разглежда докладваното от Христо Ив. Крачолов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20215000600439 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на гл. 21 НПК.

С присъда № 260018/16.02.2021 г. по НОХД № 1094/2019 г., Пловдивският окръжен съд е ПРИЗНАЛ подс. С. М. Б., със снета по делото самоличност, за ВИНОВЕН в това, че на 21.03.2018 г. в с. Н., обл. П., в съучастие, като съизвършител с обв. М. С. Б., умишлено е умъртвил В.И.М., като смъртта е настъпила по особено мъчителен начин за убития М. и деянието е извършено с особена жестокост, поради което и на основание чл. 116 ал.1 т.6 предл. 2-ро и 3-то, вр. чл. 115 вр. чл. 20 ал.2, вр. ал. 1 от НК вр. чл. 54 от НК го е ОСЪДИЛ на ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

На основание чл. 57, ал.1, т. 2, б. А от ЗИНЗС е постановил подс. С. М. Б., да изтърпи така наложеното му наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА при първоначален СТРОГ режим.

На основание чл. 59, ал.1, т.1 и ал.2 от НК е ПРИСПАДНАЛ времето, през което същият е бил задържан по НПК, ЗМВР и с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, считано от 26.03.2018 г. до влизане на присъдата в сила, като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода.

Със същата присъда съдът е ПРИЗНАЛ подс. М. С. Б., със снета по делото самоличност, за ВИНОВЕН в това, че на 21.03.2018 г. в с. Н., обл. П., в съучастие, като съизвършител с подс. С. М. Б., умишлено е умъртвил В.И.М., като смъртта е настъпила по особено мъчителен начин за убийтия М. и деянието е извършено с особена жестокост, поради което и на основание чл. 116 ал.1 т.6 предл. 2-ро и 3-то, вр. чл. 115 вр. чл. 20 ал.2, вр. ал. 1 от НК вр. чл. 54 от НК го е ОСЪДИЛ на ШЕСТНАДЕСЕТ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

На основание чл. 57, ал.1, т. 2, б. А от ЗИНЗС е постановил подс. М. С. Б. да изтърпи така наложеното му наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА при първоначален СТРОГ режим.

На основание чл. 59, ал.1, т.1 и ал.2 от НК е приспаднал от така наложеното наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА на подс. М. С. Б. времето, през което същият е бил задържан по НПК, ЗМВР и с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, считано 26.03.2018 г. до влизане на присъдата в сила, като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода.

Със същата присъда съдът се е произнесъл по направените по делото разноси и приложените веществени доказателства.

Недоволни от така постановената присъда са останали подсъдимите, които чрез своите защитници са я обжалвали.

Подсъдимият С.Б. иска присъдата да бъде отменена и той признат за невинен и оправдан.

Подсъдимият М.Б. иска деянието, по което е признат за виновен да бъде

преквалифицирано по чл. 115 ал.1 вр. чл. 20 ал.2 НК.

Присъдата е обжалвана от частните обвинители, чрез техния повереник с искане на подс. С.Б. да бъде наложено наказание ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР БЕЗ ЗАМЯНА, а на подс. М.Б. ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР.

Прокурорът даде заключение, че жалбите на подсъдимите са неоснователни, а жалбата на частните обвинители е основателна.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в жалбата, намира и приема за установено следното:

ЖАЛБИТЕ НА ПОДСЪДИМИТЕ СА НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ЖАЛБАТА НА ЧАСТНИТЕ ОБВИНИТЕЛИ Е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови атакуваната присъда, Пловдивският окръжен съд е приел за безспорно установено, че подс. С.Б. е баща на подс. М. Б.. След 2011 г. те заживели трайно в с. Н., П. област.

Подсъдимият С.Б. още през 2008 г. се запознал с бащата на св. И.Д., който стопанисвал наето от общината заведение, намиращо се на изхода на селото в посока гр. С. на ул.“Р.“ № *, което следвало да бъде ремонтирано. Той преценил, че може да се заеме със строителната дейност в обекта и сключил договор за ремонт на заведението. След ремонта и преустройството на заведението св. И.Д. поела управлението на обекта, а една от работничките в него - св. М.Х., станала управител. Междувременно вече развелият се подсъдим заживял със св. И.Д. в нейното жилище.

Постепенно взаимоотношенията между подс. С.Б. и св. М.Х. прераснали в интимност и двамата заедно заживели в жилището на св. И.Д., която не била довольна, но не се възпротивила. Поради здравословни проблеми, през 2013 г., св. И.Д. оставила надзора на обекта на св. М.Х. за повече от година. Последвали усложнения с придобиване правото на

стопанисване на този общински имот. Той бил обявен на търг и се наложило двете свидетелки да направят съдружие и спечелят наддаването за обекта за срок от 10 години. Междувременно подс. С.Б., макар че бил наел под наем бившите бунгала с басейн на „С.“, продължавал да преследва интереса си към същия търговски обект.

Свидетелката М.Х. и подс. С.Б. предприели действия, за да принудят св. И.Д. да се откаже от участието си в стопанисването на този обект. Макар и да живеели в нейната къща, те започнали да се държат хладно и в един момент, през лятото на 2014 г., заведението изгоряло. Използвайки отношенията си, които бил създал със св. М.Х., подсъдимият я накарал да закупи фирма “М.” ООД, с която да участва на търг, за предоставяне правото на ползване на въпросния терен, върху който да бъде изградено ново заведение. Проведения търг бил спечелен от фирмата на свидетелката, след което са изготвени и строителни книжа на името на същото дружество.

В началото на 2016 г. в селото пристигнал подс. М.Б., който бил извикан от баща си, за да работи заедно със св. М.Х. в едно заведение в центъра на Н., което междувременно било наето от подс. С.Б.. Отношенията на този подсъдим със св. М.Х. се влошили и той заживял вече със св. М.П.. Свидетелката М.Х. напуснала селото, загубвайки интерес към спечеления на търг търговски обект и неговото ново изграждане. Поради тези обстоятелства подс. С.Б. я накарал да прехвърли фирмата на сина му – подс. М.Б.. След като вече имал право на владение върху имота и документи за строеж, подс. С.Б. започнал да търси средства за финансиране на бъдещото строителство на заведението.

През лятото на 2017 г. в Н. пристигнал пострадалият В. М. от гр. С.. Той приключил с работата си в заведение в гр. Б., от което имал останало оборудване и търсил да наеме нов обект. Харесало му местоположението на селото и чрез общи познати се свързал с подс. С.Б.. Двамата решили съвместно да изградят въпросното заведение, в което в последствие да се извършва стопанска дейност като ресторант. Основната част от финансирането на проекта следвало да се осигури от В. М., а подс. С.Б. да участва с уменията си в строителната дейност.

По повод съвместния проект била учредена фирма носеща част от инициалите на пострадалия и подс. М.Б. - “В.” ООД, като за управител на

фирмата бил определен В. М.. От своя страна подс. М.Б. издал пълномощно на баща си, който по този начин и от негово име да извършва всякакви необходими действия в обекта. В тази новоучредена фирма на практика се вляла и придобитата от св. М.Х. фирма, на чието име бил договора за наем на терена и разрешителните за извършването на бъдещия строеж върху него.

В. М. започнал да изпраща или да носи лично пари на подс. С.Б. за предприемане на съответните дейности по строителството на обекта. По този начин е извършен грубият строеж на обекта, в който имало обособен ресторант, както и магазинна част. Магазинът бил оборудван с предимство, за да се изкарват някакви приходи. В него се продавали стоки осигурени и изпратени предимно от пострадалия. Подсъдимият С.Б. се занимавал с организацията на продължаващите строителни дейности в другата ресторантска част на обекта. Освен това търсел персонал за работа в магазина и за кратко време били наети няколко души, освен подс. М.Б..

През февруари 2018 г. като продавач в обекта била наета св. В.П., която била сестра на съпругата на св. Т.К.. Работното време на магазина било от 9 ч. до към 21 ч. и в него се продавали млечни и месни произведения, които доставял В. М..

Свидетелят Т.К. първоначално започнал да помага на св. В.П., която единствено се занимавала с продажбите. В последствие, за кратък период от време, той започнал също като нея да продава стока и всяка вечер получавал възнаграждението си от подс. С.Б., който взимал пари от оборота и му плащал. Счетоводството се водело на една тетрадка, в която основно св. В.П. описвала вида и количеството на получената стока, а В. М. проверявал отчетността в тетрадката. По този повод веднъж между тях възникнал конфликт, а не след дълго двамата напуснали.

В този период св. К.Л. се установил в Н.. Той се запознал с подс. М.Б., който му предложил да започне работа като продавач. В съботния ден на 17.03.2018 г. свидетелят започнал работа и бил на смяна до 20 ч. През цялото време и на следващия ден до него бил подс. М.Б., който записвал продажбите. В магазина често идвал и пострадалият В. М., който проверявал отчетността и сметките. Сутринта на неделния ден св. К.Л. видял, че има поставена камера, над преходната врата, отделяща магазинната част от съседното голямо помещение, което се ползвало за склад. В него имало излят

циментов под и в момента се сушали суджуци за продажба. Подсъдимият М.Б. обяснил, че камерата я монтирал В. М., но тя била само за респект срещу крадци и не работела.

Междувременно В. М. споделял, че отношенията му с подсъдимите се влошили, понеже го крадели. В разговор с него св. И.Д. го предупредила да внимава за коректността на съдружника си подс. С.Б., на което първоначално пострадалият не обръщал внимание. През лятото на 2017 г. по повод на това, че подс. С.Б. помолил св. С.К. да се обади по телефона на пострадалия и му каже, че уж във връзка с изграждането на заведението и „извършена“ от К. работа му се дължали 180 лева, които после той да ги предаде на подсъдимия. Свидетелят се обадил по телефона на пострадалия, съобщил за парите, които търси за „свършената от него работа“ и получил отговор за незабавната готовност на В. М., да му преведе парите. След този разговор свидетелят се разкалял и признал истината. По-късно двамата се срещнали и В. М. заявил на св. Т. К., че подс. С.Б. краде от парите, които той му дава за строителството. Споменал му, че дал вече над 40 000 лв., а св. Т. К. изказал недоброто си мнение за подс. С.Б. и го посъветвал да не работи с подсъдимите. Тези опасения пострадалият доверил по различни поводи на св. Д. Б., св. Р.Б. и св. В.О..

По този повод решил да инсталира видеонаблюдение в обекта. През февруари 2018 г. потърсил съдействието на св. Ю.Н. и го помолил да му намери видеокамера. След като камерата пристигнала, на 13 или 14 март, двамата се срещнали в жилището на В. М., където св. Ю.Н. обяснил как да се работи с нея.

На 15.03.2018 г. пострадалият пристигнал с личния си лек автомобил „Х.-А.“ с * № **** в с. Н. и монтирал камерата вътре в заведението на стената и до входната врата, водеща към помещението, ползвано за склад. На подс. М.Б., който бил по това време на смяна в магазина казал, че камерата не е истинска и я слага за да се респектират клиентите. Пред по-приблизени до него свидетели от селото обаче доверил действителните си намерения да сложи камерата и дори им показвал наблюдение на обекта през мобилния си телефон в реално време.

На 19.03.2018 г. В. М. дошъл с колата си в с. Н. вечерта и както

обикновено се настанил в стаите за гости на П.Л. на ул. "О." № *. След това той отишъл в ресторанта на св. Д.Б. и св. Ф.Б., където вечерял и показал как функционира камерата и видео наблюдението в магазина.

На следващия ден сутринта посетил магазина, където на смяна работил подс. М.Б. и започнал да описва стоковата наличност. В магазина се извършвало частично преустройство, като двамата подсъдими променили мястото на плота за продажба на стоки от магазина на клиентите и стоял при тях до вечерта. След това отишъл да вечеря при семейство Б. и си тръгнал към 21.00 ч., с уговорката, че на следващата вечер - 21.03.2018 г., пак да се видят, но в по-голяма компания в ресторант „Д.". След това отишъл в обекта, където поради липсата на друг човек застъпил да работи нощна смяна, сменяйки от дневна смяна подс. М.Б..

През цялата нощ пострадалият имал време да провери наличностите на стока в магазина и да свери с отчетените в тетрадката продажби. На сутринта, към 09.00 ч., след пристигането на подс. М.Б. на смяна, пострадалият заявил, че е открил липси от порядъка на 1500 – 2000 лв., за които бил изготвил дори списък. Започнал да му доказва своите твърдения, които описал на едни лист. Подсъдимият се обадил се на баща си, за да дойде и той да се разбира с В. М.. Последният почакал доста време подс. С.Б., но накрая тръгнал с намерение да обядва в ресторант "Д.". В заведението пристигнал след 12:00 ч., обядвал до към 13 ч.

Междувременно в обекта се събрали двамата подсъдими. Те започнали да описват стоковата наличност и констатирали липса на около 300 лв. Пострадалият се върнал в магазина към 14.00 ч., където отново заварил само подс. М.Б.. Последният пак се обадил на баща си, че В. вече е в магазина и го чака. След около 10 минути подс. С. Б. пристигнал в магазина и заедно със сина си отново започнали да извършват проверка по списъка с евентуалните липси, съставен от пострадалия. При тази своеобразна ревизия била установена липса „само“ на 300 лв. Предвид несъответствията между претендираната от В. М. липса на повече от 1500 лв., тримата започнали да се разправят. Спорът им протекъл в рамките на около час и половина, през което време отново преглеждали наличността на стоката, като подсъдимите оспорвали претенциите на В. М. и той видимо ядосан напуснал магазина. Малко след него подс. С.Б. също излязъл от магазина. След около половин

час подсъдимият наново се върнал в магазина, а скоро след него там се върнал и пострадалият.

Продължили да спорят и в един момент пострадалият избухнал. С двете си ръце, ударил силно по бар-плота в магазина и след това с дясната си ръка изблъскал в областта на гърдите подс. С.Б.. Той от своя страна се вкопчил в пострадалия, като успял да се извърти и минал зад него. Успял да го изблъска към охладителите за безалкохолни напитки в задната част на магазина, но без да го изпуска от ръцете си. Подсъдимият М.Б. се насочил към намиращите борещите се. Нанесъл силен удар с коляното на левия си крак в областта на гърба на пострадалия и силни удари с ръце по тялото и в областта на тила му. Подсъдимият С.Б., заставайки пред пострадалия държейки го с ръце. Ударил го с юмрук в задната част на тялото, а в това време В. М. също продължавал да поема удари от намиращия се зад него подс. М.Б.. Пострадалият успял да нанесе два удара в рамото и гърдите на подс. С.Б., но те не оказали никакво въздействие, защото двамата подсъдими продължили да нанасят силни удари с ръце по гърба и в областта на тила на пострадалия, който паднал на земята.

При така описаните действия била засегната, намиращата се в близост охранителна камера, която в този момент спряла да записва. Продължаващата съпротива от пострадалия не попречила на подс. М.Б. да хване В. М. с лявата си ръка през врата и със свободната си дясна ръка започнал да му нанася юмручни удари в областта на бъбреците. Подсъдимият С.Б. също продължавал с нанасянето на удари по тялото му. В същото време подс. М.Б. успял да отвори междинната врата, която водела към недовършеното ресторантско помещение. Той имал за цел боят да се пренесе там, понеже имало вероятност някой да мине и да види случващото се в магазина.

Двамата подсъдими продължили побоя като М.Б. нанасял удари с юмруци по главата и тялото на пострадалия, а другият подсъдим започнал да го рита. Съпротивата на В. М. отслабвала и подс. М.Б. забелязал парче дърво, с размери около 5/10 см., което се намирало на пода в помещението. Взел го и започнал да нанася многократно удари с него в главата на пострадалия, който лежал по гръб и гледал в посока подс. М.Б..

Пострадалият се опитвал да се предпази с ръцете си, поемайки с тях нанасяните му удари. В същото време подс. С.Б. го държал за краката. В. М.

получил един удар в лявата част на слепоочно теменната област на главата. От там започнало да излиза кръв. Тогава подс. С.Б. взел намиращата зад вратата това помещение брадва с дървена дръжка дълга около 1 м. и отново дошъл до тялото на пострадалия. В този момент подс. М.Б. бил хванал пострадалия за краката. Подсъдимият С.Б. казал на сина си да не гледа. Замахнал и с тъпата желязна част на брадвата нанесъл силен кос удар в теменната област на пострадалия. Последният се опитвал да се изправи и главата му била в леко надигнато положение, но от удара главата му паднала на земята и той спрял да се движи. Разхвърчала се кръв, поради което подс. М.Б. извърнал глава, а баща му в интервал от няколко секунди по същия начин нанесъл още два удара с брадвата, които попаднали в челно-теменната област на главата на пострадалия. След втория удар В. М. изхриптял и се изпънал, а на третия удар въобще не реагирал.

Двамата подсъдими решили, че трябва да укрият трупа и почистят кръвта от помещението. Подсъдимият М.Б. отишъл в складовото помещение, от където донесъл една завеса, в която да увият трупа. Тъй като от главата на пострадалия продължавало да тече кръв те сложили найлонова торба върху нея и тогава положили трупа върху завесата. Подсъдимият М.Б. забелязал часовника на пострадалия и първоначално решил да го вземе, като го свалил от ръката му. След това размислил, че по този начин може да бъде уличен в извършеното престъпление, го оставил върху тялото преди същото да бъде увито в завесата. Върху завесата двамата подсъдими сложили син найлонов чувал, като по този начин кръвта на пострадалия да не може да изтича на вън безпрепятствено. Увили покритото по този начин тяло с част от алпийско въже, като възлите по въжето направил подс. С.Б.. После подсъдимите опитали да поставят увития труп в един пластмасов кош за боклук най-напред с краката напред, но като не успели повторили опита, но този път с главата напред и успели.

След това предприели действия по почистването на местопроизшествието. С донесените от подс. С.Б. парцали и кислор, започнали да попиват и измиват кръвта от пода на помещението. Една част от изцапаните парцали поставили в найлонова торба и подс. М.Б. ги изхвърлил в близката река. Друга част от парцалите били сложени в контейнера за смет до заведението, укрита под намиращите се там други отпадъци.

Подсъдимият М.Б. знаел, че освен часовника В. М. носи със себе си чанта и два телефона, които по принцип оставял на разни места в магазина. Докато той се занимавал с почистването на кръвта, подс. С.М. успял да се освободи от брадвата, летвата, крака от гардероба и чантата с двата мобилни телефона, което останало незабелязано от сина му. Въпреки, че кръвта от пода била измита, малка част от нея останала по една ръкохватка на кран до водомера в това помещение, както и по дясната синя платнена обувка, с която бил обут подс. С.Б..

Двамата подсъдими решили да изчакат да се стъмни, за да могат незабелязано да изнесат трупа от сградата. Подсъдимият С.Б. находчиво решил да изгради своето алиби. Взел едно парче суджук и бутилка домашна ракия и отишъл в пенсионерския клуб, където имал навика понякога да се отбива. Около 17.00 часа заварил намиращите там свидетели: Н.Н., Д.Л., Д.В. и А.Н.. През това време подс. М.Б. се измил и продължил работата си в магазина.

Когато вече се стъмнило, подсъдимите изнесли коша с тялото на пострадалия и го натоварили в багажника на колата, ползвана от подс. С.Б., собственост на свид. М.П. лек автомобил „Т.“ с * № ****. Взели метален ринг от стара пътна шахта. Натоварили трупа и тръгнали с колата по главния път в посока гр. С.. След около 4 км. спрели автомобила до едно уширение. Извадили трупа заедно с бидона и го избутали надолу към преминаващата река. Местили и търкаляли бидона с трупа към реката, като носили и металния ринг. Вързали ринга за варела и го бутнали във водата. Установили, че бидонът е покрит изцяло с вода и си тръгнали.

През следващите дни подсъдимите се придържали към обичайните си навици. Подсъдимият С.Б. се върнал при свид. М.П., без да й споделя какво се е случило. Дрехите, с които бил облечен, ѝ ги оставил, за да ги изпере. Подсъдимият М.Б. изгорил дрехите, с които бил облечен по време на деянието, в печката си, пригодена за твърдо гориво. Облякъл други, които били на баща му. Това по-късно направило впечатление на св. А.Г..

В следващите дни след деянието, на мястото където най-продължително време лежал пострадалият и изтекло най-голямо количество кръв, било променено от подсъдимите. Върху старата замазка допълнително излели нов бетонен слой, с който се целяло да бъдат заличени намиращите се

там следи от кръв. Освен това замазали и следите по стената, върху която била закрепена камерата за видеонаблюдение. Камерата обаче останала в магазина, като двамата подсъдими считали, че макар монтирана от пострадалия, не е работеща.

В мотивите към атакуваната присъда е прието как въпреки, че пострадалият имал уговорка да се види със семейство Б. вечерта на 21.03.2018 г., срещата не се състояла. Те не се учудили от това, тъй като той имал навика да идва и да си тръгва по различни часове и без предупреждение. Други свидетели от селото, които също добре познавали В. М. и колата му, я видели паркирана пред заведението, поради което заключили, че и той явно е там.

Майката на В. М. - И.М. и сестра му - С.О. знаели, че на 19.03.2018 г. заминал за Н., като на 20.03.2018 г. се чули по телефона. Междувременно св. Р.Б. се разтревожил за отсъствието на пострадалия. След като няколко дни приятелят му не се обаждал, се свързал на 24.03.2018 г. със св. Ю.Н., като му заявил, че от четири дни няма връзка с В. М. и телефоните му са изключени. От св. Ю.Н. научил, че той съдействал на пострадалия да постави една камера в заведението в с. Н. и за последно се чул с него на 15.03.2018 г., когато бил уведомен, че камерата е инсталирана. На същия ден св. Р.Б. се обадил на св. В.О. - зет на В. М.. Обикновено св. В.О. се виждал или чувал по телефона всяка седмица с приятеля си и бил в течение на дейностите по строежа на обекта в Н..

Междувременно св. В.О. вече бил установил, че и двата телефона на пострадалия са изключени. При разговора си със св. Р.Б. поискал телефона на съдружника му. При проведения разговор по-късно подс. С.Б. го излъгал, че във вторник следобед /20.03.2018/ двама приятели на В. М., на път от П. за С., минали да го видят и той тръгнал с тях. Оставили си колата пред заведението, като казал, че много харчи и като стои пред павилиона със софийския номер ще привлича повече клиенти.

След разговорите със св. Р.Б., с подс. С.Б. и след като пострадалият не дошъл да си получи предварително заявени от него бордни карти за полет до Г., св. В.О. и св. С.О. подали на 25.03.2018 г. молба за издирване. Случаят бил поверен на св. С.Р., работеща по криминална линия. Било установено, че за последно пострадалият е видян в с. Н..

Свидетелят В.О. се отправил към с. Н. със свои приятели. Първо

отишли до павилиона, в който на смяна работил подс. М.Б.. Попитал дали знае нещо за В. М.. Подсъдимият повторил версията, лансирана от баща му, а именно, че във вторник пострадалият бил на смяна и двама приятели на последния минали на път от П. за С.. Описал ги как изглеждат и заявил, че двамата били пияни и вероятно в колата, с която пристигнали е имало трето лице. На въпроса с каква кола пристигнали, подсъдимият не могъл да отговори. Свидетелят попитал къде се намира камерата, която приятелят му монтирал преди седмица. Подсъдимият М.Б. първоначално не могъл да се сети, но след това отговорил, че камерата давала на късо и я бил махнал.

Свидетелят В.О. поискал камерата и след като подсъдимият я търсил известно време я предал на свидетеля. Осен това, при оглеждането на магазина, забелязал прясна замазка на една от стените.

След това свидетелят посетил заведението „Т.“. Там разговарял със сина на свидетелите Б., който споделил, че за последно е видял баща си да разговаря с В. М. в тяхното заведение. Свидетелят В.О. провел разговор със св. Д.Б.. От него узнал, че във вторник следобед пострадалият бил в заведението и се уговорили да се видят на следващия ден. Отново се чул с него в сряда в 10:41 ч., което видял при справка по своя телефон.

След посещението си в с. Н. св. В.О. се прибрал в С. с взетата камера. Потърсил помощ от св. Ю.Н., за да провери съдържанието на записите в нея. При преглеждането им присъствали св. Р.Б. и двама полицейски служители. След като включил камерата към захранването св. Ю.Н. не успял да получи достъп до записите. Свалил картата с паметта от камерата и я сложил на лаптопа на св. Р.Б.. Последният запис бил на 21.03.2018 г. Разгледали го и видели как възниква спор между пострадалия и подс. С.Б., като В. М. заявява липсата на пари и уличава подсъдимия в лъжа. Дватама се сбиват, нанасяйки си взаимно удари, последва намесата на другия подсъдим и подс. М.Б., който започва да нанася удари с юмруци в областта на гърба на пострадалия и тримата преминават в посока другото помещение, след което записът спира. Така св. Ю.Н. копира последния видеофайл от този инцидент, поставил го в лаптопа на св. Р.Б., откъдето го качил на две флашки, представени от двамата полицейски служители.

Свидетелят Ю.Н. си тръгнал, а след това разбрал от св. В.О., че по погрешка са изтрети някакви записи. Свидетелят Ю.Н. не предположил, че

когато включвал камерата към хранването тя ще почне да записва. Така се появил нов запис на хората, които се намирали в апартамента на св. В.О.. Решили да премахнат последния файл, съдържащ тяхното присъствие в апартамента, при което по невнимание изтрили всичките налични в картата записи. Разбирайки грешката си и при наличната техническа възможност те възстановили обратно записа, който прехвърлили този път от компютъра върху картата. Поради тези причини датата, отчитана визуално като време на записа, вече не била действителната такава, а датата, на която станало прехвърлянето на записа от компютъра върху картата. Всички присъстващи обаче изразили убеждението си, че това, което са видели, като оригинален запис на картата, преди да изтрият информацията по невнимание е същото, което са наблюдавали на записа върху нея, след прехвърлянето им от компютъра.

Същия ден камерата била предадена от св. В.О. в 09-то РУ МВР – С. и св. С.Р.. Тя установила, че на 21.03.2018 г. служител, работещ на паркинга на пострадалия в С. изпратил пратка с колбаси по „Е.“ в А., като за това се чул по телефона с В. М. и се уговорили той да отиде и си я получи. Бил извършен оглед на стаята, в която бил отседнал пострадалият и където били намерени дрехите и принадлежностите му. Подсъдимите били доведени в РУ на МВР - А..

Пристъпило се към извършването на неотложни следствени действия, като на 27.03.2018 г. през нощта е извършен оглед в зоната на път П-86, км. 56, между А. - С., на около 4 км. след с. Н., в посока за с. Х., където под моста на река Ч. е открито тялото на убития. То било натъпкано в син пластмасов контейнер за смет, завързано с алпийско въже, захванато за контейнера и за метален ринг от шахта. Вътре трупът бил увит в найлонов син чувал, а под него е намерена платнена завеса. Върху гърдите му е намерен поставен мъжки часовник, а върху главата поставена найлонова торба. От синия пластмасов контейнер изпаднало парче от строителна вата с неправилна триъгълна форма. По единия от върховете на ватата било констатирано зацапване от червеникава течност /т.1 л.13 ДП/.

Сутринта е извършен допълнителен оглед на трупа на пострадалия. Огледани са и описани дрехите, с които бил облечен, както и видимите травматични увреждания върху главата, крайниците и тялото на пострадалия,

след което той бил предаден за извършването на съдебно-медицинска експертиза на труп /т.1 л. 22 ДП/.

Извършено е претърсване и изземване в търговски обект, с. Н. ул.“Р.“. В това действие по разследване участие взел подс. М.Б., който съдействал на органите на досъдебното производство при изземването на следи от престъплението. Така били иззети следи, със съмнения за зацапвания от кръв от пода до хладилната витрина в едно от помещенията, като посредством апликатор била иззета отривка. Зад хладилната витрина на същото помещение била намерена метла със синя работна част и сива дръжка със следи от червеникаво-кафяви зацапвания, която също била иззета. От недовършената зала, предназначена за клиенти е иззет уред за почистване - „моп“, за който подс. М.Б. заявил, че е почиствал пода от кръвта на пострадалия. От същото помещение, от различни места в него били иззети: парче от строителна минерална вата, тесла, чук, метална тръба Ф 4,5 см. с дължина 80 см., шише с кислोल, секретни ключове /т.1 л. 25 ДП/.

В присъствието на същия подсъдим било извършено претърсване и изземване в лек автомобил, собственост на пострадалия В. М. – „Х.А.“ с * № ****. От задната седалка е иззета найлонова чанта, съдържаща документи, от скоростен лост, волан, лостчета за чистачки и мигачи и лост за отваряне на багажната врата с помощта на апликатор били иззети следи за наличието на ДНК материал. Били иззети и дактилоскопни следи от автомобилен адаптер на запалката на автомобила, пакет с мокри кърпи, ароматизатор на ретровизьор, ароматизатор на табло, от вътрешната страна на стъклото на преден десен прозорец. Иззет е картодържач с номер на мобилен сръбски оператор, картонена кутия, както и самия лек автомобил /т. 1 л. 33 ДП/.

На 27.03.2018 г. е извършено претърсване и изземване в обитавания от подс. М.Б. апартамент, находящ се в с. Н., ул.“П.“ № * ет.* ап.*. В негово присъствие са иззети яке с лого „*“, долнище на анцуг със същия камуфлажен десен и сива тениска с къси ръкави, за които той заявил, че не е носил по време на извършеното престъпление, понеже дрехите с които бил по време на убийството, той вече бил изгорил в печката /т.1 л. 37 ДП/.

От св. М.П., с протокол за доброволно предаване, е иззет лек автомобил „Т.“ с *Н ***, за който е установено, че е управляван предимно от подс. С.Б. /т.1 л.42 и сл. ДП/.

На следващия ден иззетия като ВД лек автомобил „Т.“ *** бил огледан с протокол, при което вътре в багажника върху тъмно-сивата постелка в задния ъ край, било установено наличието на червено-кафяво зацапване, от което била взета проба /т.1 л. 59 ДП/.

На 27.03.2018 г. от жилище в с. Н., на ул. „М.“ № * ет.*, обитавано от св. М.П. и подс. С.Б., е извършено претърсване и изземване, при което са иззети мобилен телефон марка „С.“ черен на цвят, черно шушлеково яке с бели ленти, черен кожен портфейл с документи на името на подсъдимия и свидетелство за регистрация на лек автомобил „Т.“ с *№ ***, черно анцунгово долнище с бяла лента на десния крачол и червено анцунгово горнище с червено-бели ленти на ръкавите. Като ВД под № 5 от шкаф за обувки в коридора на апартамента били намерени и иззети сини платненки с кафяв надпис на езика „*“. За иззетите вещи свидетелката заявила, че принадлежат на подсъдимия /т.1 л. 47 ДП/.

На 02.04.2018 г. е извършен допълнителен оглед на заведението. Във все още изграждащото се помещение, предназначено за ресторант е констатирано наличието на прясна циментова замазка. С помощта на подходящ инструмент се пристъпило към разчупване парчета бетон от място с неправилна форма и размери 170-160 см., което било с различен цвята от останалата част положен бетон. След разкъртването, в източния край на мястото е открита и иззета метална тръба за вода, с кран и водомер на нея. Били направени 3 бр. отривки от горната част на бетона, както и парчета от изкъртения бетон. В западната част на помещението е намерена метална маса с два плота, като върху горния плот било намерено петно от червено-кафява течност, иззето чрез изстъргване и марлен тампон. От долния рафт по същия начин било констатирано петно, от което била иззета проба /т.1 л.53 ДП/.

На 10.05.2018 г. е извършен допълнителен оглед на вира в река Ч. и намерено тялото на убития /т.1 л. 60 ДП/.

На 27.03.2018 г. за проверка обясненията, дадени от подс. М.Б., в негово присъствие и на защитника му, бил проведен следствен експеримент, започнал в заведението, находящо се в с.Н., ул. „Р.“. По време на това действие по разследване подс. М.Б. посочил къде била монтирана видеокамерата; мястото, където е започнал боя с пострадалия; мястото, където след нанесените му удари пострадалият си ударил главата в

облицованата с фаянс стена, вратата, която водила към съседното помещение и където е бил пренесен боят. Подсъдимият показал начините и средствата, с които той и другият подсъдим нанасяли удари по тялото на пострадалия. Посочил мястото, на което се намирало тялото на пострадалия в това помещение, как и къде се е намирал той, когато е държал краката на пострадалия, докато другият подсъдим е нанасял удари с брадвата. Показал как и къде е изхвърлил парчето дърво, с което преди това е нанасял удари по тялото на пострадалия. Посочил мястото, откъдето е взел въжето и завесата, с които след това двамата подсъдими увили трупа на В. М., мястото, където е бил увит трупа и натикан в бидона. Посочил мястото, където се е намирал пластмасовия варел, в който напъхали трупа на М. и с който го транспортирали до реката. Подсъдимият показал вратата, през която изнесли трупа и как с другия подсъдим качили варела с трупа в автомобила. Уточнил мястото, където с другия подсъдим спрели на път II -86 км.56, в посока гр. С. и свалили варела с трупа.

По време на експеримента подс. М.Б. уверено избирал и използвал иззетите от него при полицейския обиск конкретни секретни ключове, с които отключвал различни места от оглежданото помещение, както и багажната врата на лекия автомобил „Т.“. При следствения експеримент е изготвен фотоалбум /т.1 л. 68 ДП/.

На 26.04.2018 г. е извършен друг следствен експеримент, при който се целяло установяване възможността дали син пластмасов бидон /контейнер за смет/, иззет като ВД № * при огледа на МП от 27.03.2018 г., в който е бил открит трупа на пострадалия, може да се постави в багажника на л.а.“Т.“. При това следствено действие било установено, че при диагонално поставяне на контейнера в багажника на автомобила, същият може не само напълно да се събере там, но и вратата на багажника да се затвори /т. 1 л. 100 ДП/.

На 26.03.2018 г. с протокол за доброволно предаване св. В.О. предал охранителната видеокамера с поставена в нея карта-памет и закрепваща планка към нея, която на следващия ден била предадена с такъв протокол на разследващия делото полицаи /т.1 л. 106 ДП/.

Описаната фактическа обстановка е установена след внимателен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателства. В тази насока са

обясненията на подс. М.Б., дадени на досъдебното производство и приобщени по реда на чл. 279 ал.1 т.3 НПК, частично дадените от него обяснения в хода на съдебното следствие и частично обясненията на подс. С.Б., дадени в хода на съдебното следствие.

С основание съдът е възприел с доверие показанията на разпитаните по време на съдебното следствие свидетели: Д.Л. /л.92 НОХД/, Т.К. /л.145 гърба НОХД/, Р.Б. /л.358 НОХД/, Е.Д. /л.361 гърба НОХД/, В.М. /л. 362 гърба НОХД/, К.К. /л.363 гърба НОХД/, Г.К. /л.380 гърба НОХД/.

В същата насока са показанията на свидетелите дадени на досъдебното производство, които са прочетени в хода на съдебното следствие, предвид провеждането на съкратено съдебно следствие по реда на чл. 371 НПК, а именно: С.Р. /л.70 т.2 ДП/, П.Ц. – **само в частта относно провежданите ОИМ до момента на задържането на подсъдимите** /л.71 т.2 ДП/, Д.Б. /л.73 т.2 ДП/, Я.К. – **само в частта относно провежданите ОИМ до момента на задържането на подсъдимите** /л.80 т.2 ДП/, Ф.Б. /л.75 т.2 ДП/, И.Д. /л.77 т.2 ДП/, В.О., Р.Б. /л.83 т.2 ДП/, Ю.Н. /л.87 т.2 ДП/, К.Л. /л.88 и л. 151 т.2 ДП/, С.К. /л.92 ДП/, К.Х. /л.93 т.2 ДП/, И.Т. /л.94 т.2 ДП/, И.Г. /л.95 т.2 ДП/ и А.Г. /л.96 т.2 ДП/.

Съдът е кредитирал частично показанията на свидетелите: М.П. /л.90 НОХД/, К.Г. /л.147 НОХД/, М.Л. /л.148 НОХД/, Т.Ф. /л.148 гърба НОХД/ и Н.Л. /л.101 т.2 ДП, прочетени по чл. 281 ал.5, вр. ал.1 т.4 НПК/.

Показанията на свидетелите кореспондират и с приложените по делото писмени доказателства: том 1 - протоколи за оглед на местопроизшествие и фотоалбуми /л. 13, л.22 ДП/, протоколи за претърсване и изземване /л. 25, л. 32, л.37, л.42, л.44, л.47, л.53, л.56, л.57 ДП/, протокол за оглед на ВД /л.59 ДП/, протокол за оглед на местопроизшествие /л.60 ДП/, протоколи от следствени експерименти /л. 66, л.99, л.100 /ДП/, протоколи за доброволно предаване /л. 106, л.108, л.109, л.110 /ДП/; том 2 - фактури-отчетни документи за извършени плащания от името на пострадалия или на фирма В. ООД, разписки за изпратени парични преводи /л. 111 и сл. ДП/, паричен превод на пострадалия /л. 139 ДП/, приемо-предавателни протоколи на ВД по делото /л. 163 ДП/, характеристични справки /л. 171 и л.172 ДП/, справки съдимост /л. 174 ДП/; том 3 - протокол за оглед /л. 96 ДП/; том 4 – справки от А. /л.3, л.22, л.23 ДП/, банкови регистрации /л. 29-32/, протокол за оглед на ВД /л. 77 ДП/,

разпечатка на проведени комуникации с телефонни номера /л. 82 ДП/.

Пловдивският апелативен съд счита, че показанията на св. С.Р. няма пречка да бъдат възприети, макар те да съдържат информация единствено за предприетите мероприятия по издирването на извършителите.

По отношение показанията на св. П.Ц. /т.2 л.71 ДП/ и св. Я.К. /т.2 л. 80 ДП/ обаче, въззивната инстанция намира, че в частта им, извън разказа за действията по издирването на пострадалия, същите неправилно са били обсъждани от първостепенния съд. В останалата частта полицейските служители преразказват информация, получена от подс. М.Б. и подс. С.Б., след тяхното задържане и преди да им бъде повдигнато обвинение респ. да дадат обяснения по съответния процесуален ред, в присъствието на защитник. В тази насока е основателно възражението на подс. С.Б. в писмените му бележки /л.86 ВНОХД/. Поради това, в тази част показанията на свидетелите не се обсъждат от настоящата инстанция. Това обаче не може да промени приетата за безспорно установена фактическа обстановка, която е установена от останалите доказателства, които ще бъдат анализирани.

Посочените гласни и писмени доказателства съответстват и на заключенията на експертите:

От заключението на вещите лица М. Б., Й.Ш. и И.Ц. по съдебномедицинска експертиза на труп № 87/2018 г. /л.2 т.3 ДП/ е видно, че са установени три области с разкъсно-контузни рани по главата, едната с П-образна форма и подлежащо терасовидно счупване на черепните кости; обширно кръвонасядане по меките черепни покривки; изразено линейно счупване на черепните кости, отдясно, достигащо до черепната основа; частично разкъсване на твърдата мозъчна обвивка; двустранен кръвоизлив под нея /супдурален хематом/; кръвоизлив под меките мозъчни обвивки; кръвоизлив в мозъчните стомахчета; контузионни огнища по основата на мозъка в областта на двата челни и слепоочни лоба; изразен оток на мозъка и вклиняване на малкомозъчните тонзили в големия тилеен отвор; установена е аспирация на кръв в белите дробове; налична контузия на сърцето; множество кръвонасядания с продълговата форма и централна ивица на просветляване по кожата в лявата гръдна половина, лявата поясна област и по лявото бедро; подобни кръвонасядания в дясната поясна и двете седалищни области, подлежащи дълбоки кръвонасядания и кръвопропивания в подкожието и

мускулатурата на тези области; охлузвания и кръвонасядания по главата и по лицето; кръвонасядания и разкъсвания по лигавицата на двете устни; охлузвания и кръвонасядания по горните крайници /защитни наранявания/; мацерационни изменения по кожата на двете ръце и по ходилата; напълно отминало трупно вкоченяване и фиксиране послесмъртни петна; започнали автолитични и гнилостни изменения във вътрешните органи.

Причина за смъртта на В. М. е тежка черепно-мозъчна травма, с мозъчни кръвоизливи, оток и вклиняване на стволони мозъчни структури, което е довело до притискане и парализа на жизнено важни мозъчни центрове.

За настъпването на смъртта са допринесли и контузията на сърцето, в резултат от нанесени удари в лявата гръдна половина, както и развитата се аспирация на кръв в белите дробове, поради причиненото счупване на черепната основа.

Установените травматични увреждания по трупа са били причинени от действието на твърди тъпи или тъпо-ръбести предмети.

Характерната рана с П-образна форма в дясната челно-теменна област, посочена в експертизата като № 3, е с подлежащо терасовидно счупване на черепните кости, дава основание да се приеме, че това увреждане е причинено от удар с твърд тъп предмет, който има добре изразени ръбове и ъгли - като чук, задната част на тесла или малка брадва, както и други подобни предмети.

Разкъсването на кожата с П-образна форма и подлежащото счупване на черепните кости с един рязко очертан ръб и терасовидно подредени костни пластини, сочат, че в случая посоченият предмет е ударил главата в дясната челно-теменна област не перпендикулярно, а косо в посока отгоре надолу и отдясно наляво, като се е отразил единия /удрящият/ ръб и двата ъгла на този предмет. Другите две области с разкъсно-контузни рани по главата, посочени в експертизата под № 1 и 2, по своята характеристика дават основание да се приеме, че се касае за множество насложени един върху друг удари в тези области с подобен или друг твърд предмет. Установените продълговати кръвонасядания с централни ивици на просветляване по гръдния кош, поясите и седалищни области, както и по лявото бедро дават основание да се заключи, че са причинени от предмет или предмети с

продълговато-цилиндрична форма.

Експертите са посочили, че при удари с предмет с продълговата или продълговато-овална форма /палка, бухалка, тояга, сап, арматурно желязо, метален лост, кабел и други подобни/ се получават две успоредни ивичести кръвонасядания с ивица на избледняване по средата. Това се обяснява с по-голямата издръжливост на кожните кръвоносни съдове /капиляри/ към натиск, отколкото към разтягане и при нанесен удар с подобен предмет капилярите се разкъсват от двата дълги края на предмета, където се излива кръвта и се образуват кръвонасядания, а по средата капилярите са притиснати, остават здрави и се образува ивица на избледняване. Това е характерен признак в съдебномедицинската практика и спомага за определяне вида на удрящия предмет.

Според вещите лица е налице пряка причинно-следствена връзка между причинените травматични увреждания и последвалата смърт на В. М..

Послесмъртните изменения по трупа се влияят от множество външни и вътрешни фактори, които както могат да ускорят, така и да забавят тяхното развитие във времето, поради което определянето на давността на смъртта може да бъде само ориентировъчно и приблизително.

В случая по състоянието на трупните изменения, към момента на извършената аутопсия /27.03.2018 г./, напълно отминало трупно вкоченяване и фиксирани послесмъртни петна, започнали автолитични и гнилостни изменения във вътрешните органи, наличие на мацерационни изменения по кожата на ръцете и краката, без пълно отделяне на епидермиса от подлежащата дерма, при съобразяване с условията, където е престоял трупът, сезона и околната температура, може да се приеме, че давността на смъртта е от порядъка на около една седмица, което отговаря на периода, през който пострадалият е бил в неизвестност.

Според допълнителна тройна СМЕ № 190/2018 по писмени данни, изготвена от същите вещи лица /л.20 т.3 ДП/ в хода на продължилия много дълго време побой В. М. постепенно загубил сили и надежда за спасение, като е престанал да се съпротивлява. Бил е в съзнание, лежал и „гледал“ своите нападатели. В това положение, когато М.Б. го държал за краката, получил последователно три силни и тежки и жестоки удари с тъпата част на

брадва по горната част на главата. След първите два удара той е бил все още жив, като престанал да реагира /починал/ едва след третия нанесен удар с брадвата по главата.

Според вещите лица в процеса на настъпването на смъртта В. М. имал и особено мъчителни асфиктични изживявания от аспирацията на кръв в дихателните пътища и в белите му дробове. Наред с това, причинената контузията на сърцето, която е била изразена с кръвонасядане по предната сърдечна стена и следи от удар в лявата гръдна половина, би могла да бъде съпроводена от стягане и силни болки в сърдечната област, задух и ритъмни нарушения.

Това е дало основание на вещите лица да направят извод, че смъртта на пострадалия е настъпила по особено мъчителен за него начин.

Предвид установените по трупа му травматични увреждания, тежката черепно-мозъчна травма с мозъчни кръвоизливи, наред с механизма и начина, описан от подс. М.Б., вещите лица приемат, че тези обяснения на подсъдимия са свързани основно с причинената черепно-мозъчна травма.

Изяснен е произходът и начинът на получаване на раната с ивичеста форма с охлузени ръбове и дължина 8 см. в дясната теменно-слепоочна област, описана в експертизата на трупа, като рана № 2. Тази рана трябва да бъде отделена от останалите три - причинени от брадвата и фактически се възприемат общо 4 нанесени рани по горната част на главата. Ударите по ръцете на В. М. се обясняват и получените „защитни“ наранявания по двете предмишници. Установената рана с широко охлузени ръбове и дължина 8 см. в дясната теменно-слепоочна област добре отговаря да е получена от нанесен тангенциален /под известен ъгъл/ удар от тъпоръбест предмет, какъвто може да бъде посочената дървена гредка с дължина около 1 м. и сечение 5 x 10 см.

По отношение на насените удари с тъпата част на брадвата по горната част /калварията/ на главата, след направените сравнения между установената находка при извършената аутопсия, полученият траен костен препарат от калварията /показан на снимките/ и дадените обяснения от подс. М.Б. при отговора на въпрос № 1 от настоящата експертиза, е бил посочен подробно механизмът на получените отделни травматични увреждания, тяхната поредност, в какво положение са били нанесени и какво е било състоянието на В. М. при всеки отделно нанесен удар с брадвата. Съобразно медицинската

теория и практика, медицинските експерти са отговорили, че удрящата повърхност на брадвата в случая е била по-голяма от 16 кв. см., т.е. ръбовете на тъпата част на брадвата са били с по-големи размери от 4 см.

Относно характерните ивичести кръвонасядания с ивица на избледняване по средата, установени при огледа и аутопсията по лявата гръдна половина /с контузия на сърцето/ по двете пояснокръстни и седалищни области, както и по левия долен крайник, вещите лица дават заключение, че същите биха могли да се получат от нанесени множество удари с предмет или предмети с продълговата или продълговато-цилиндрична форма, какъвто предмет може да бъде дългата и права част на метален лост тип „кози крак“, като не е задължително да има следи по него.

От заключението на същите вещи лица по назначената допълнителна тройна съдебномедицинска експертиза № 326/2018 г. /л.69 т.3 ДП/ се установява, че при съпоставката на метална тръба с цилиндрична форма и кръгло напречно сечение, имаща дължина от 54,2 см. и диаметър на кръга 3,7 см. и тегло 550 гр. би следвало, ако ударите са нанесени с нея, ивицата на избледняване да бъде по-широка от 1 см., поради което експертите приемат, че кръвонасяданията констатирани по трупа на пострадалия, са причинени от друг подобен предмет, но с по-малко напречно сечение.

Относно представения за изследване метален чук с дървена дръжка и метална част с неправилна квадратна форма на тъпата страна и дължина на стените по 3,7 - 3,8 см. с тегло 1,250 кг. със загладени и заоблени ръбове и ъгли, като ъглите са с дъговидна форма и фактически няма истински оформени ъгли, вещите лица считат, че това ВД не е годно средство за причиняване на установената терасовидна фрактура върху черепните кости на В. М..

Относно представения за изследване метален лост тип „кози крак“ с дължина 58,5 см. с вид на шестограм по цялата му дължина и ширина от стена до стена 1,4 см. и ширина на всяка стена от шестограма по 0,9 см. /около 1 см./, вещите лица приемат, че този „кози крак“ е най-вероятното средство за причиняване на ивичестите кръвонасядания по тялото на пострадалия, причинени чрез нанесени множество удари с дългата страна на лоста.

По отношение на представената тесла с описани неравни ръбове и загладени ъгли, единият отчупен, експертите считат, че това ВД подобно на чука не е годно средство за причиняване на установената терасовидна фрактура с добре изразен прав ъгъл, какъвто е установен в дясната челно-теменна област при съдебномедицинското изследване върху трупа на В. М..

Подсъдимият М.Б. е освидетелстван с изготвен протокол на 27.03.2018 г. /л. 96 т.3 ДП/, при което е установено повърхностно нараняване разположено косо в лявата гръбна половина на освидетелствания с дължина 3 см., а 20 см. по-надолу е констатирано одраскване по кожата с образувана коричка - отвесно с дължина от около 2,5 см. Забелязано е и охлузване с 2 кв.см. в областта на дясната подбедрица отпред.

Видно от СМЕ № 312/2018 г. на вещото лице М. Б. /л.87 т.3 ДП/, при прегледа на М.Б. са установени кръвонасядания по дясната мишница, лявата половина на гръдния кош, охлузвания по втория пръст на лявата ръка, по лявата колянна става, лявата и дясната подбедрица; охлузване по дясната ушна мида; охлузване по лявата предмишница; охлузване по предната повърхност на лявата и дясната подбедрица.

Описаните травматични увреждания са причинени по механизма на удар или притискане с или върху твърд тъп предмет или неговото тангенциално действие. Кръвонасядането по дясната мишница, както и охлузванията по втори пръст на лява ръка, по дясната ушна мида, по лявата предмишница, лявата колянна става, лявата и дясна подбедрица са с давност от преди 5-6 дни.

От заключението на съдебно-медицинска експертиза по писмени данни № 191/2018 г. /л.90 т.3 ДП/ се установява, че по тялото на подс. С.Б. са констатирани кръвонасядания по дясната мишница, лявата половина на гръдния кош, охлузвания по втори пръст на лява ръка, по лявата колянна става, лявата и дясната подбедрица, охлузване по дясната ушна мида, охлузване по лявата ръка.

Описаните травматични увреждания са причинени по механизма на

удар или притискане с или върху твърд тъп предмет от удар или притискане с или върху такъв или негово тангенциално действие. Описаните травматични увреждания е напълно възможно да се получат по описания от подс. М.Б. начин, а именно при борбата с пострадалия и оказаната от него съпротива.

Според заключението на съдебно-медицинска експертиза по писмени данни № 117/2018 г. на вещото лице М. Б. /л.102 т.3 ДП/ са установени две охлузвания по лявата половина на гърба и едно охлузване по предната повърхност на дясната подбедрица по тялото на подс. М.Б.. Описаните травматични увреждания са причинени от тангенциалното действие на твърд тъп тъпоръбест предмет.

От заключението на вещото лице Н.К. по назначената съдебно-медицинска експертиза на ВД № 476/2018 г. /л. 107 т.3 ДП/ се установява, че пострадалият В. М. е принадлежал към кръвна група А/В/.

За наличието на кръв са били изследвани общо 13 различни обекта, от които се е доказало наличието на кръв по следните обекти: 6 парчета на въже от изкуствена материя, парче на въже от изкуствена материя, 2 парчета тъмносин полиетилен, парче плат със светлокафяв цвят с размери 290 - 240 см. с пришит към единия край кант за пришиване на държачи за завеса, черна найлонова торбичка с дръжки, ръчен часовник марка „С.“ с метална верижка, сини платнени обувки с надпис „*“ и стелка от багажник от изкуствена материя тип „кече“ с приблизителна дебелина 0,8 см, ширина 110 и дължина 107,5 см., тъмно сива на цвят с множество зацапвания с остатъци от дървени стърготини и парченца дърво.

По останалите обекти на експертизата: парче минерална вата, черно шуслеково яке с бяла лента по ластика на ръкавите, яката и долния му край, черно анцунгово долнище с бяла ивица по десния крачол и избродирана емблема на фирмата „К.“ на левия и червено горнище на анцуг с черно-бели ивици на двата ръкава не са доказани наличието на кръв.

Изследваните обекти са били иззети и приобщени като ВД по делото, както следва: от 1 до 7 - иззети при оглед на МП на път И-86, км. 56 на 27.03.2018 г.

Вещи от 8 до 11 са били иззети от частен дом в с. Н., ул.“М.“ № 15 ет.2 на 27.03.2018 г.

Последният обект № 12 - стелка за багажник на лек автомобил „Т.“ с *№ *** е бил иззет от същия на 28.03.2018 г. По изследваните обекти 1, 2, 3, 4, 5, 6, 11 и 12 кръвта е човешка. Човешката кръв по обекти с номера 1, 2, 3, 4, 5 и 11 е с доказан (А аглутинини и /В/ аглутинини. Човешката кръв по обекти с номера 1, 2, 3, 4, 5 и 11, може да произхожда от В. М., са били изследвани за аглутиногени по метода на абсорбация-елуация /метод на Сиракуза/. В човешката кръв по обекти 1, 2, 3, 4, 5, 11 и 13 се доказаха „А“ аглутиногени.

Освен това експертизата е дала заключение, че въжетата от обекти 1 и 2 са подходящи за изследване по метода на ДНК профилирането на ядрена ДНК. Черната найлонова торбичка с дръжка - обект № 5, е подходяща за изследване по метода на ДНК профилирането на ядрена ДНК. Дясната платнена обувка, иззета от жилище в Н., ул.“М.“ № 15 ет.2 е с доказана по нея човешка кръв от група „А/В/“ еднаква с тази на В. М., като е подходяща за изследване по метода на ДНК профилирането.

От заключението на съдебно-медицинска експертиза по изследваните ВД № 634/2018 г., изготвена от вещото лице Н.К. се установява, че представеният за изследване стерилен дунапренен апликатор не е изследван за наличието на кръв, тъй като е подходящ за изследване по метода на ДНК профилирането на ядрена ДНК.

По предоставения за изследване обект № 2 - пластмасова основа на метла има кръв. По обекти с номера 3 /моп за почистване на под/; 4 /лост тип „кози крак“ с дължина 60 см и диаметър 1,5 см/; 5 /чук с обща дължина 32 см, дължина на металната част 13 см и размери на тъпата плоска част 4x4 см/; 6 /тесла с обща дължина 32,5 см, дължина и ширина на металната част съответно 13 и 6,5 см. и размери на тъпата плоска част 3,5 x3,5 см./; 7 /парче жълтеникава на цвят минерална вата с приблизителни размери 10x6 см/; 8 /парче метална тръба с дължина 54, 5 см и диаметър 3,7 см/; 9 /долнище на анцуг от плат с камуфлажно оцветяване и надпис/; 10 /долнище на анцуг от плат с камуфлажно оцветяване/; 11 /горнище на анцуг от камуфлажен плат, качулка, бели квадрати на ръкавите и избродиран надпис „Найк“/; 12 /сива трикотажна тениска с къс ръкав/ - не е доказано наличието на кръв.

Поради малкото количество на установената кръв по основата на метлата от обект № 2 и вероятността за нейното пълно изразходване в хода на извършваните серологични изследвания, не е определена видовата ѝ принадлежност и кръвната група по системата АВ-№. Кръвта по основата на метлата /обект 2/ е подходяща за изследване по метода на ДНК профилирането на ядрена ДНК.

Видно от заключението на съдебно-медицинска експертиза на ВД № 751/2018 г. /т.3 л.126 ДП/, изготвена от БНТЛ към ОДМВР гр.П. се установява, иззетите нокти и поднокътно съдържимо от ръцете на трупа на В. М. - обект 1 и 2, не се изследваха за наличието на кръв. Тези обекти са подходящи за изследване по метода на ДНК профилирането на ядрена ДНК.

По обекти 5 и 6 - долнище на анцуг и суишърт, има кръв.

По обекти 3 - черни кожени обувки тип маратонки и 4 - черни къси чорапи, не е доказано наличието на кръв.

Кръвта по обекти 5 и 6 е човешка с доказани „А“ аглутиногени и „В“ аглутинини и може да произхожда от В. М..

От заключението на вещото лице Ф.М. по изготвената от него дактилоскопна експертиза № 360/2018 г. /л.140 т.3 ДП/, се установява, че от предоставените за дактилоскопно изследване 11 броя дактилоскопни следи, иззети на 27.03.2018 г. при оглед, претърсване и изземване на лек автомобил „Х.А.“ с *№ **** следите с номера 1, 2, 3, 4, 5, 10 и 11 са негодни за идентификация.

Следи с номера 7, 8 и 9 са оставени от В. М.. Следа 6 е годна за идентификация и е проверена в системата „А.“ без съвпадение и не е оставена от С.Б. и М.Б..

От заключението по назначената съдебно-медицинска експертиза на ВД № 601/2018 г. на вещото лице Н.К. /л.145 т.3 ДП/ се установява, че са били предоставени за изследване веществени доказателства - обект 1 - водопроводни части свързани в конфигурация - водомер, кран и червена метална врътка, коляно и нипел; обект 2 - 3 бр. дунапренени апликатори с обтривки от бетон; обект 3 - 2 парчета бетон с приблизителни размери 15x10

см и 6х3,5 см; обект 4 - 11 парчета от бетон с неправилна форма и различни размери; обект 5 - червенокафяво пластично вещество в епруветка за еднократна употреба и марлен тампон с червенокафяв цвят, надпис „Р.“ № 50, Н.“; обект 6 - червенокафяво пластично вещество в епруветка за еднократна употреба и марлен тампон с червенокафяв цвят с надпис „Р.“ № 50, Н.“.

Обект № 2 не е бил изследван за наличието на кръв, тъй като е подходящ за изследване по метода на ДНК профилирането на ядрената ДНК. Обектите с номера 1, 3, 4, 5 и 6 са били изследвани за наличието на кръв. По обект № 1 - врътка с червен цвят на кран, има кръв. По обект 3 и 4 не се доказва наличието на кръв. Червенокафявото пластично вещество по обекти 5 и 6, както и зацапваните марлени тампони не е от кръв.

Поради малкото количество на установената кръв по врътката на крана - обект 1, и вероятността за нейното пълно изразходване в хода на извършваните серологични изследвания не е била определена видовата ѝ принадлежност и кръвната група по системата „AB0“. Поради ограничения възможен брой обекти за изследване по ДНК експертизата, изготвена от НИК МВР С. обаче, този обект не е бил включен в извършената такава експертиза.

От заключението на физико-химическа експертиза на веществени доказателства № 633/2018 г., изготвена от вещото лице Г.Г. /т.3 л.247 ДП/ става ясно, че представените за изследване обекти № 1 - парче от вата с неправилна триъгълна форма, иззето при оглед на МП от 27.03.2018 г. и обект № 2 - хартиен плик съдържащ парче от вата с неправилна форма и приблизителни размери 6 х 10 см., иззето при претърсване и изземване от 27.03.2018 г. от търговска постройка, находяща се в с. Н., ул. „Р.“, са изградени от изкуствени влакна, които са сходни по цвят, вид, дебелина и морфологични белези.

Според ДНК експертиза № 18/ДНК-575, изготвена е вещото лице И.Ч. /л.258 т.3 ДП/ на следните обекти:

обект 1 - черна полиетиленова торба;

обект 2 - плик с 5 бр. ноктени изрезки иззети от лява ръка на В. М., като за изследването е взет 1 бр. обща отливка на фабричен тампон от ноктите;

обект 3 - 1 бр. отривка иззета на фабричен тампон с надпис „поднокътно съдържимо на лява ръка на В.И.М.“;

обект 4 - плик с 5 бр. нокътни изрезки иззети от дясна ръка на В.И.М., като за изследването е взет 1 бр. обща отривка на фабричен тампон от ноктите;

обект 5 - 1 бр. отривка иззета на фабричен тампон с надпис „поднокътно съдържимо на дясна ръка на В. М.“;

обект 6 - хартиен плик с 3 бр. нокътни изрезки иззети от лявата ръка на М. С. Б., за изследването е иззета 1 бр. обща отривка от фабричен тампон от ноктите;

обект 7 - бял хартиен плик за биологични следи с 1 бр. отривка иззета на фабричен тампон с надпис „поднокътно съдържимо лявата ръка на М. С. Б.“;

обект 8 - хартиен плик с 2 бр. нокътни изрезки иззети от дясна ръка на М. С. Б. за изследването е иззета 1 бр. обща отривка от фабричен тампон от ноктите;

обект 9 - бял хартиен плик за биологични следи с 1 бр. отривка иззета на фабричен тампон с надпис „поднокътно съдържимо дясна ръка на М. С. Б.“;

обект 10 - бял хартиен плик съдържащ бяла многопластова марля с размери 7x7 см. 2/3 от повърхността на която са обилно напоени със засъхнала кръв иззета от лицето В.И.М.;

обект 11 - кафяв хартиен чувал съдържащ 6 бр. въжета от изкуствена материя бели с червена окраска, с различна дължина, с наличие на 3 бр. възли по тях и силно зацапване по по-голямата си повърхност, за изследването е иззета една обща натривка на фабричен тампон от трите възела по въжетата, от области без видими следи от зацапване;

обект 12 - кафяв хартиен чувал съдържат 1 бр. въже от изкуствена материя бяло с червена окраска с наличие на 2 бр. възли по него и зацапвания;

обект 13 - кафяв хартиен чувал съдържащ 1 чифт мъжки сини обувки от плат с окраска от кафява и сива кожа в задната част с поставени връзки на всяка от тях и надпис *, дясната обувка е била опакована самостоятелно в бял хартиен плик, без наличието на стелка с наличие на видими следи от ЧКМ в

предната част към върха на обувката в близост до връзките, за целта на изследването е бил иззет материал от дясната обувка от областта с ЧКМ;

обект 14 - кафяв хартиен чувал, в който е намерена 1 бр. сива метална дръжка отделена от работната част на метла, от същата е иззета обща отривка на тампон от двата края на дръжката;

обект 15 - 1 бр. сива пластмасова работна част от метла с прикрепени фабрично сини изкуствени влакна, от синята пластмасова част от областта с наличие на ЧКМ е иззета отривка на тампон;

обект 16 - плик с малък формат, който се съдържа 1 бр. ръчен мъжки часовник * и надпис В., от който е взета обща отривка от корпуса /външната част верижка и закопчалка на часовник/;

обект 17 - 1 бр. тампон съдържащ клетъчен материал от устната кухина на лицето С. М. Б.;

обект 18 - 1 бр. тампон съдържащ клетъчен материал от устната кухина на лицето М. С. Б.;

обект 19 - 1 бр. тъмносива подложка /стелка/ от багажник на лек автомобил, силно замърсена с дървени стърготини по цялата повърхност, с наличие на 2 бр. бели прахообразни петна, следи от зацапвания от петролни продукти и 2 бр. тъмни петна, от същата е иззет материал за изследване от зацапване разположено в близост до ъгъла на стелката откъм вратата на багажника, съставляващо обект 19А и от зацапване разположено в централната част на стелката от багажника обект 19Б.

По обект № 1 /черна полиетилено торба/ и № 13 /дясна мъжка синя обувка от плат с поставени връзки и надпис на езика * /се доказва човешка кръв, която произхожда от пострадалото лице В. М. изводимо от обект № 10.

По обекти № 3 и 5 е установен клетъчен материал, който произхожда от лицето В. М..

По обект 15 /сива пластмасова работна част на метла с прикрепени сини изкуствени косми/ се доказва човешка кръв, която произхожда от лицето М.Б..

Биологичния материал по обекти № 6, 7, 8 и 9 отривки от ноктени изрезки и отривка от подножътно съдържимо от лява ръка иззети от М.Б. произхождат от М.Б..

За изследваните обекти № 2 и 4 /отривки от ноктени изрезки от лява и

дясна ръка на В.И.М./ не се определи ДНК-профил поради отсъствието на амплификационен продукт, най-вероятно поради минимално количество на изследвания клетъчен материал /под прага на допустимост, чувствителност/, фактори на околната среда и/или влиянието на инхибитори /замърсители/.

За изследваните обекти с № 11, 12, 14 и 16 - отривки от 3 бр. възли по въжета, 2 бр. възли по въжета, отривка от сива метална дръжка на метла и обща отривка от корпус на ръчен мъжки часовник - не се получи годен за идентификационно изследване ДНК-профил.

От заключението по назначената съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лица А.К. /л.218 т.3 ДП/ се установява, че изследваните електронни устройства - 6 бр. DVD-CD/ обекти на експертизата са: видеозаснемаща камера бяла на цвят, ведно с микро-SD карта, метална Г-образна планка с болт и хранващ адаптер, преносим компютър „Е.“ с наличните в него компютърни информационни данни.

Изследваната камера представлява специализирана камера за осъществяване на видеонаблюдение на обекти на закрито. Закрепя се посредством планка към стена и има ъгъл на виждане близък до 360 градуса. Камерата е оборудвана с карта памет микро-SD с обем 64 ГБ. Фабрично в камерата е инсталиран софтуер за записване на заснетите видеоизображения на картата памет. Камерата предлага и възможност за достъп до нея и чрез интернет мрежа, чрез която потребителят да гледа „на живо“ случващото се в обсега на записа или да сваля вече записани видео-файлове. В камерата са открити множество видео-файлове.

Цялата информация под формата на видео-файлове е записана на външни оптични носители DVD 1 от 6, DVD 2 от 6, DVD 3 от 6, DVD 4 от 6, DVD 5 от 6 и DVD 6 от 6.

От съществено значение за предмета на делото в случая е последният диск и последният файл/№ 19/, от последната папка /20180321/. Ключови кадри от файл „53 mp4“ са дадени в Приложение № 2 към Експертизата. Видео-файловете не носят в себе си информация за конкретното техническо устройство, с което са записани.

На работния плот /десктоп/ на компютъра „Е.“ е открита папка с

наименование: „new folder“ в който има три файла. Във файла „recorder“ има девет папки от най-голямо значение за предмета на делото се явява последната с наименование „20180321“. В наименованието на папките е закодирано съответно : “година“, „месец“ и „дата“. Особено важен е записа под № 19 от 21.03.2019 г.

При съпоставка в съдържанието на записите картата-памет на видеокамерата и от посоченият файл от десктопа на преносимия компютър е констатирано пълна идентичност между всеки два съответни файла.

Видно от заключението на тройната съдебно психиатрична и психологическа експертиза на вещите лица Р.Д., М.П. и А.Я. /л.188 т.3 ДП/ подс. С.Б. не се води на психиатрично диспансерно наблюдение към ЦПЗ гр.П. и не страда от психично заболяване.

Към момента на извършване на деянието е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си за случилото се на 21.03.2018 г. в с. Н.. Може да участва пълноценно в наказателното производство и да дава достоверни обяснения, ако желае.

Към инкриминирания момент С.Б. не е бил в състояние на афект.

Психичното състояние към инкриминирания момент му е позволявало правилно да възприема фактите и обстоятелствата от заобикалящата го среда.

Резултатите от психологичното му изследване дават основания да се приеме, че същият има интелектуално равнище съответно на възрастта, придобитите до момента образование, житейски, професионален и личен опит. В поведенчески план се установява леко нарушена поведенческа адаптивност, по отношение на прояви, касаещи съответствие между личното поведение и социалните норми. Същият умело се вживява в различни социални роли според нагласите си и желанието да прави добро впечатление и да се хареса на околните.

Способен е да маскира истинските си намерения чрез повишено дружелюбие и стремеж към съвместни дейности. Проблемите, трудностите и отговорностите се стреми да прехвърли на околните. В личностов аспект се характеризира с властно-лидерстващият и независимо-доминиращ тип личност. Има критична нагласа спрямо всяко друго мнение различно от

неговото. Неудовлетвореност от позицията си в групата, подозрителност и свръхчувствителност по отношение на критичните забележки по свой адрес. Притежава лабилна психика.

От заключението на същите вещи лица по изготвената от тях тройната съдебно психиатрична и психологическа експертиза на подс. М.Б. /т.3 л.159 ДП/ се установява, че той не се води на психиатрично диспансерно наблюдение към ЦПЗ гр.П. и не страда от психично заболяване.

Към момента на извършване на деянието същият е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си за случилото се на 21.03.2018 г. в с. Н..

Може да участва пълноценно в наказателното производство и да дава достоверни обяснения, ако желае.

Към инкриминирания момент не е бил в състояние на афект.

Психичното състояние на към инкриминирания момент му позволявало правилно да възприема фактите и обстоятелствата от заобикалящата го среда.

Резултатите от психологичното му изследване дават основания да се приеме, че интелектуалното ниво на М.Б. е в долната граница на норма за възрастта. Налице е слаба обща информираност. Познанията и уменията са ограничени в рамките на ежедневието. В поведенчески план се установява умерено нарушена поведенческа адаптивност. Налице е нестабилна самооценка, повлияване и зависимост от значими за него личност на фона на повишена тревожност, себенеувереност, стремеж към активен самоконтрол, който не е устойчив на разполагаемия интелектуален и личностов капацитет, поради което се наблюдават незрели защитни поведенчески механизми. Това не му позволява заемането на лидерска позиция, а по-скоро е склонен към изпълнителност на поставени инструкции, на фона на изразен стремеж към себедоказване и търсене на признание от авторитетни за него личности. Принадлежи към слабия тип висша нервна дейност, психосоматична дезадаптация. В необичайни затруднени ситуации същият проявява енергичност, избухливост, раздразнителност, агресивност, голяма жизнена енергия, но без да му достига самоконтрол, нетърпение, несдържаност, с кратковременни емоционални преживявания, неустойчиво настроение, слаба

търпеливост, добра адаптивност. Поради това е необуздан, невъздържан, нетърпелив, избухлив, неуравновесен.

От назначената по време на съдебното следствие ДНК експертиза, изготвена от вещите лица М.К. и Б.Ш. /л.134 НОХД/ се установява, че червенокафявото зацапване по врътка на кран е доказано наличие на човешка кръв. ДНК профилът по откритата кръв напълно съвпада с ДНК профила на В. М..

С основание заключенията на вещите лица са възприети с доверие. Те са изготвени професионално, задълбочено, с необходимите познания и опит в съответните области. Освен това изцяло кореспондират с останалите, гласни и писмени доказателства по делото.

И пред настоящата инстанция се поддържа защитната теза на подс. М.Б., според която инкриминираното деяние е извършено единствено от него. От своя страна подс. С.Б. също твърди, че той не е участвал в умъртвяването на подсъдимия. Присъствал е на инцидента до момента, в който пострадалият, след като получил няколко удара от подс. М.Б., паднал на земята и тогава помогнал на сина си да го вържат. След това си тръгнал, без да разбере какво точно се е случило. Тази теза се поддържа и в представените пред настоящата инстанция писмени бележки. В основната им част е изразено несъгласие с мотивите на първоинстанционния съд, като се твърди, че изводите не се подкрепят от събраните по делото доказателства.

Защитната теза на подсъдимите внимателно е анализирана в мотивите на първоинстанционния съд и след като доводите им са били задълбочено обсъдени, с основание е прието, че предлаганата позиция не може да бъде кредитирана, понеже не намира подкрепа в събраните по делото доказателства.

По делото изключително подробно е изяснен въпросът за начина, по който подс. С.Б., след като пристигнал в Н. през 2008 г., първоначално се запознал със св. И.Д.. След това имал връзка с М.Х., с която на практика

принудили св. И.Д. да се откаже от участието в стопанисването на този обект.

Тази свидетелка подробно е разказала /т.2 л.77 ДП/ как въпросното заведение дълги години, от 1990 г. до 2014 г., е разработвано от баща ѝ Р.Д., който междувременно починал. Включила се в управлението на заведението по негово настояване през 2007 г. Именно баща ѝ довел подс. С.Б. през 2008 г. в заведението, във връзка със строителните умения на подсъдимия и нуждата от преустройство на обекта. Споделила как през същата година взела на работа М.Х., която няколко години по-късно се сближила с подс. С.Б.. Във връзка с процедура, организирана от община А., св. И.Д. и М.Х. станали съдружници в обща фирма и спечелили търга за стопанисване на заведението. Договорът бил подписан през 2014 г. за десетгодишно ползване, когато заведението изгоряло при пожар.

От изключително важно значение са думите на св. И.Д., с които тя описва предложението на нейни близки да ѝ помогнат да възстанови бизнеса си в изгорелия търговски обект, като ѝ подарят готова конструкция, която да се постави на мястото на изгорялата механа.

След като подс. С.Б. и М.Х. чули за предложението, по думите на свидетелката, „започнала сагата“. В момента, в който споделила с двамата новината, подсъдимият взел кухненски нож, хванал я за гушата и натискайки гърдите ѝ оставил малък белег. Заплашил я с думите: “ще те погребя и ще построя върху теб заведението“. Закарал я в дома ѝ, заключвайки я в една от стаите. След този инцидент св. И.Д. била принудена да прехвърли своите дялове на едно момче на име Н., наето като сервитьор в заведението, близко с подсъдимия. То подписало договора с общината за стопанисване на заведението. От този момент свидетелката постоянно се страхувала за живота си, което наложило през месец март на 2015 г. да избяга от Н. и се установи при баща си в П.. Въпреки това подс. С.Б. продължил да ѝ отправя заплахи по телефона.

В идентична насока са и думите на св. С.К. /т.2 л.92 ДП/, който също споделил как подс. С.Б., с когото се познавали от казармата, се преместил реално да живее в Н.. Бил в течение на отношенията между подсъдимия и св. И.Д., а след това се е запознал и с В. М.. Откровено доверил за случай, при който подс. С.Б. го помолил да се обади на пострадалия с искане на сумата от

180 лв. за извършена ремонтна дейност, въпреки че това не отговаряло на истината, а парите да му ги предаде. После размислил и споделил, че това не е истина. Този случай бил поводът да се запознае с пострадалия в с. П.. Свидетелят също споделил за спорове между В. М. и подсъдимия, относно финансиране ремонта на заведението. От една страна пред него пострадалият казал, че не се страхува от С., понеже щял да го качи в колата и да го зарови в някое дърво. От своя страна подс. С.Б. заявявал, че не го е страх, „колко било да му сложи един камък на шията и да го хвърли в реката“.

С показанията си св. К.Х. /т.2 л.93 ДП/, св. И.Т. /л.94 т.2 ДП/, св. И.Г. /т.2 л. 95 ДП/, също са потвърдили обстоятелствата относно установяването на подсъдимия в Н. и взаимоотношенията им /доколкото са им били известни/ с пострадалия относно стопанисването на заведението.

От анализиранияте гласни доказателства се извличат приетите за безспорно установени от първостепенния съд факти, досежно начинът, по който подс. С.Б. на практика започнал да стопанисва заведението, взаимоотношенията му с В. М., свързани с общата им дейност и финансиране ремонта на обекта. От тях могат да се направят и три много съществени извода за отношението на подс. С.Б. към всеки, който би се опитал по някакъв начин да застраши начинът му на работа:

На първо място, видно от показанията на св. И.Д., след като дошъл в заведението, за да предложи услугите си в неговото ремонтиране, подсъдимият де факто след време започнал да го ръководи, чрез М.Х.. Не се поколебал да я заплаши с нож и заключи в собствения ѝ дом, когато узнал, че тя може да разчита на помощ от близки и да възстанови изгорялото заведение. Това агресивно поведение на подсъдимия и заплахите, които непрестанно ѝ отправял, принудило свидетелката да прехвърли дяловете си от дружеството на близко на подс. С.Б. лице.

На второ място, от показанията на св. С.К. се установява, че предвид недоверието в коректността помежду им, двамата взаимно си отправяли

закани за саморазправа. Това от една страна изцяло кореспондира с поведението на пострадалия в началото на възникналия инцидент, а от друга страна съответства на начина, по който подсъдимите са се опитали да укрият трупа му, след деянието.

Трето, от показанията на тези свидетели много ясно се очертава мотивът за извършване на деянието. Желанието на подс. С.Б. да започне стопанисването на обекта, измествайки изцяло от тази дейност св. И.Д., използваната първоначална доверчивост на В. М. по финансиране ремонта на обекта, привличането за работа там и на подс. М.Б., ясно показват, че целта му е била именно той със сина си да продължи търговската дейност в него. Цялостното му поведение показва, че не би се спрял пред нищо, за да осъществи тази своя цел, вкл. и да получава в максимална степен доходите от това начинание, без да проявява някаква коректност към пострадалия, който е негов съдружник. В тази насока и приетото от Пловдивския окръжен съд е правилно /444 НОХД/.

В момента, в който В. М. предявил с необходимата категоричност твърденията си за некоректност от страна на подс. С.Б., напрежението между тях ескалирало, конфликтът им прераснал в побой, по време на който двамата подсъдими решили да умъртвят пострадалия.

Продължавайки анализа на събраните доказателства е необходимо да се отбележи, че недоверието между подс. С.Б. и В. М. се задълбочавало и хронологията на развилите се събития до деня на инцидента са изяснени от първоинстанционния съд.

При разпита си по време на съдебното следствие св. Р.Б. /л.358 НОХД/ посочил, че именно той посъветвал пострадалия да отиде и провери на място какво всъщност се строи по заведението и наистина ли парите, които изпраща приятелят му се влагат, съгласно твърденията на подсъдимия. След като проверил на място, В. М. действително се уверил, че обектът не е стигнал до никъде и от тогава започнали конфликтите му с подс. С.Б..

Свидетелят споделил, че след като узнал за случилото се с пострадалия

започнал да преглежда Ф. и в профила на подсъдимия попаднал на снимка, под която имало текст в смисъл, който не ме слуша, това го чака. След като присъствал и при преглеждането на записите от камерата, а след това попаднал на въпросната снимка, прочел различни материали в интернет и узнал, че в някои части на Европа прасетата се убиват именно с тъпото на брадвата. Този кадър запазил в лаптопа си, на който били прехвърлени и видеозаписите от охранителната камера и който предоставил на разследващите. В идентична насока са показанията му, дадени по време на досъдебното производство /т.2 л.84 ДП/, прочетени в началото на съдебното следствие, предвид разглеждане на делото по реда на чл. 371 т. 1 НПК. Тези твърдения на свидетеля кореспондират с допълнителната съдебно-техническа експертиза /л.277 НОХД и допълнителната съдебно - техническа експертиза /л.300 НОХД/, където действително под снимката има текст с цитираното от свидетеля съдържание.

От показанията на св. Ю.Н. /л.87 т.2 ДП/ се установява, че именно задълбочаващите съмнения в коректността на съдружника му, довели В. М. до идеята да постави камера за видеонаблюдение в обекта. Посочил е как тя е доставена и помощта, която е оказал по инсталирането ѝ, включително и възможността чрез нея да се наблюдава в реално време. Свидетелят изрично уточнил как в с. Н. пострадалият монтирал камерата на 15.03.2018 г. т.е., пет дни преди деянието.

Видно от показанията на св. К.Л. /л.88 т.2 ДП/, той започнал работа в обекта на 17.03.2018 г. и работил два дни там. Направило му впечатление, че в магазина е монтирана камера. Именно подс. М.Б. го уведомил, че камерата не записвала, понеже В. М. го уверил, че я монтирал единствено да плаши крадците. След двата работни дни в заведението се преместил на ново работно място в ресторанта, който се стопанисвал от бащата – подс. С.Б..

Последният свидетел, който разговарял с пострадалия е Г.К., който пред първоинстанционния съд също описал вече твърдата му убеденост относно нелоялното отношение на подсъдимите към него. На 21.03.2018 г. към 11:00 ч. пристигнал в заведението си „Д.“. Там заварил В. М. и двамата разговаряли.

Относно думите на пострадалия по време на този разговор са приобщени показанията от досъдебното производство /т.2 л.68 ДП/ на основание чл. 281 ал.4 вр. ал.1 т.2 пр.2 НПК. Точните му реплики били „Хванах ги вече моите крадци! Донесъл бях стока за 800 лв. и нито пари има, нито стоката! Сега отивам да се разправам с тях“. Нахранил се и тръгнал с колата, която след няколко дни свидетелят забелязал, че стои паркирана на едно и също място пред заведението.

Целият инцидент на 21.03.2018 г., между двамата подсъдими и постаралият, детайлно е възпроизведен от подс. М.Б. в обясненията му, дадени в протокола му за разпит като обвиняем на 27.03.2018 г. /л.14 т.2 ДП/. В него той изключително подробно, в присъствието на защитника си, разказва за случая. Обясненията му са ясни, точни и конкретни. Те пресъздават цялата хронология на събитията, от запознанството на подс. С.Б. с В. М. и необходимостта от финансови средства за ремонта на заведението, споделил е за началото на конфликтите между тях и възникналото недоверие, до застъпването на пострадалия нощна смяна на 20 срещу 21.03.2018 г. и сбиването между тримата на следващия ден. В тези обяснения той подробно разказва, включително и с приблизително посочване по часове, как първоначално, пристигайки в магазина за дневна смяна, бил посрещнат от пострадалия с упрек, че липсвали от обекта пари и стока. Спорът започнал след 14 часа, според думите на подсъдимия възникнал спор между тримата. Заявил е, че в един момент В. М. се ядосал, ударил с юмрук по барплота и нанесъл удари на подс. С.Б.. Той обаче хванал пострадалия за главата и двамата започнали да се боричкат, след което в конфликта се включил и подс. М.Б.. Успял да отвори врата на кухнята и да избутат пострадалия в това помещение, за да не ги видят преминаващи хора отвън. Последователни и подробни са обясненията на този подсъдим относно начина, по който той е нанесъл удари с летва, останала от строителните материали в обекта. Описал е как след това държал пострадалия за краката, а баща му взел брадва за цепене на дърва и нанесъл три последователни удара в главата на В. М.. Подсъдимият М.Б. подчертал, че първия удар попаднал точно отгоре в главата. След това споделил какви точно действия са предприети от тях, за да прикрият следите от деянието си – начинът, по който са заличили следите от кръв в помещението, увиването на трупа в завеса и найлон, завързването с

въже и поставянето му в пластмасов бидон. Подробни са обясненията му и за вземането на капак от стара улична шахта, качването на тялото в автомобила, управляван от баща му и изхвърлянето му в реката.

Не може да се възприеме доводът на защитата, че обясненията в този разпит са недостоверни, същите не следва да се кредитират и дори има съмнение, че са подменени по някакъв начин.

Цитираните обяснения са дадени от подс. М.Б. в присъствието на защитника му. Те са прочетени по време на съдебното следствие /л.152 гърба НОХД/. Макар и да не е посочено цифрово правното основание за тяхното инкорпориране в доказателствената съвкупност, в мотивите на определението ясно е отразено, че това се налага поради установените противоречия в обясненията му, дадени по време на съдебното следствие и тези от досъдебното производство. Поради това и напълно законосъобразно е приложена хипотезата на чл. 279 ал.1 т.3 НПК, за прилагането на която не се изисква съгласие на подсъдимите, като при постановяване на съдебния акт следва да има предвид нормата на чл. 279 ал.4 НПК, с която първоинстанционният съд се е съобразил.

Наред с това, също на 27.03.2018 г., в присъствието на защитника на подс. М.Б., е извършен следствен експеримент, за да се провери достоверността на депозираните от подсъдимия обяснения /л.66 т.1 ДП/. По време на това действие по разследване подсъдимият отново подробно и с изключителна точност е описал всичко станало по време на инцидента. Без колебание посочвал местата, където започнал конфликтът. Разказал кой от подсъдимите с какви предмети е нанасял ударите по тялото на пострадалия, включително и къде се е намирала бравата, с която подс. С.Б. го е ударил три пъти, докато подс. М.Б. го държал за краката. По напълно идентичен начин пресъздал и стореното от подсъдимите по прикриване следите от извършеното и отнасянето на трупа до реката с автомобила „Т.“ с * № ***, който управлявал баща му, а той се настанил на предната дясна седалка. По време на следствения експеримент е изготвен и фотоалбум /л.74 т.2 ДП/, а поемните лица и защитникът не са направили забележки по неговото провеждане. Самият подсъдим е отразил в протокола, че няма възражения и доброволно е показал как е станал инцидентът.

Обясненията му от разпита, проведен на 27.03.2018 г., подсъдимият

потвърдил и в обясненията си, дадени в протокола за разпит на 11.03.2019 г. /л.25 т.2 ДП/ в присъствието на защитник. В него той изрично заявил, че поддържа казаното в предишните разпити. Потвърдил е обстоятелството, че докато В. М. бил жив не е бил връзван нито за ръцете, нито за краката. Отново споделил, че ударите с тъпата част на бравата нанесъл баща му. Тези обяснения също са били прочетени по време на съдебното следствие на основание чл. 279 ал.1 т.3 НПК.

На 26.04.2018 г. е извършен следствен експеримент, относно необходимостта от проверка твърденията на подс. М.Б. за начина, по който е превозен трупът на пострадалия в пластмасов бидон и с автомобила „Т.“ с * № ***. Чрез него изцяло е потвърдена тезата на подсъдимия как тялото на убития е качено в автомобила и откарано до реката.

В идентична насока са обясненията на подс. М.Б. в протокола му за разпит от 02.07.2018 г. /л.37 т.2 ДП/, в присъствието на защитник и прочетени по съответния процесуален ред. Отново потвърдил, че участвал в следствения експеримент доброволно и не знае къде баща му е оставил бравата, с която ударил пострадалия по главата.

Първоначално заявената позиция подс. М.Б. поддържа и по време на проведената на 15.10.2018 г. очна ставка с подс. С.Б. /л.61 т.2 ДП/. В нея той отново потвърждава твърдението си, че в извършване на деянието са участвали и двамата подсъдими.

Основателно е становището на представителя на обвинението, че в случая не може да се приеме, че е налице „оговор“. Това е така, понеже подс. М.Б. в цитираните по-горе обяснения не съобщава обстоятелства, въз основа на които да твърди, че не той, а подс. С.Б. е участник в убийството на В. М.. Последователно, чистосърдечно и доброволно, в присъствието на защитника си, споделил факти за участието и на двамата в инкриминираното деяние, т.е. не е прехвърлил отговорността за извършеното единствено на подс. С.Б., а е описал в детайли и своето лично участие в задружната им престъпна дейност по умъртвяване на пострадалия.

Освен това обясненията на подс. М.Б., дадени по време на досъдебното производство, не остават изолирани, а точно обратното, те изцяло кореспондират с останалите доказателства, събрани по делото и по този начин изчерпателно и безусловно е преодоляно изискването на чл. 279 ал.4 НПК:

Заявеното в обясненията на подс. М.Б. в разпита му като обвиняем на 27.03.2018 г., в присъствието на защитник за времето от 14:50 ч. до 18:50 ч. /т.2 л.14 ДП/ кореспондира изцяло с извършения следствен експеримент с негово участие и защитникът му за времето от 21:20 ч. до 22:58 ч. /т.1 л.68 ДП/. Споделеното и посочено от него по време на тези действия по разследване изцяло съответства и на протокола за оглед на местопроизшествие, който е проведен междувременно на 27.03.2018 г. за времето от 01:10 ч. до 03:45 ч. Тогава е открит трупът на В. М., увит в найлон и завеса и сложен в син пластмасов бидон. На гърдите му е намерен часовник „С.“. Трупът е вързан с алпийско въже, а за бидона е вързан и капак от шахта.

Следователно начинът, по който подсъдимият описал, че след умъртвяването му е увит в завеса и найлон, вързан и поставен в пластмасов бидон с привързан за него метален капак на шахта, изцяло кореспондира с установеното при огледа на местопроизшествието.

Прецизността при анализа на доказателствата изисква да се отбележи, че първоначално е извършено претърсване в лекия автомобил „Х.“ с * № ****, собственост на В. М. /л.32 т.1 ДП/. В протокола подс. М.Б. е отбелязал, че с този автомобил са пренесли с баща му трупа на пострадалия до реката. При извършване на това действие по разследване обаче се е наложило да бъдат ползвани услугите на ключар, тъй като подсъдимият заявил, че не знае къде са ключовете на колата и вероятно у подс. С.Б..

Необходимо е да се има предвид, че това действие по разследване е извършено на 27.03.2018 г. за времето от 08:25 ч. до 10:20 ч. т.е. хронологично, то е последвало извършения в първите часове на денонощието оглед на местопроизшествие, при който е открито тялото на пострадалия.

В същото време, органите на досъдебното производство са продължили с действията по обективното, всестранно и пълно установяване на фактите по случая и са извършили претърсване и изземване в гаража на св. М.П., в който се е намирал лекият автомобил „Т.“ с * № ***, което действие по разследване продължило за времето от 09:45 до 10:15 ч. на 27.03.2018 г.

На същата дата за времето от 11:00 до 12:20 ч. в присъствието на подс. М.Б. е извършено претърсване и изземване в заведението, находящо се ул. „Р.“ в с. Н., при което действие органите на досъдебното производство са

иззели и съответните веществени доказателства, описани в протокола.

Следобед, на 27.03.2018 г. в 14:40 ч., е повдигнато обвинение по чл. 115 вр. чл. 20 ал.2 вр. ал.1 НК на подс. М.Б., след което той депозирал своите обяснения в присъствието на защитника си. Разпитът приключил в 18:50 ч.

С цел проверка достоверността на обясненията му е проведен следствения експеримент за времето от 21:20 ч. до 22:58 ч. /т.1 л.68 ДП/. Пояснявайки, как изчакали с подс. С.Б. да се стъмни и тогава избутали с въртене по надлъжната ос варела до изхода на помещението. Двамата го качили в лекия автомобил „Т.“ с рег. № ***, заключили заведението и потеглили по пътя за С.. В протокола изрично е отбелязано, че този автомобил е отключен от подс. М.Б. с конкретно избран от него ключ от връзката ключове, която му е предоставена. Нещо повече, подсъдимият точно е показал по какъв начин варелът е качен от двамата в колата.

Думите на подсъдимия, че трупът е превозен именно с автомобила „Т.“ се потвърждават и от проведения на 26.04.2018 г. следствен експеримент /т.1 л. 100 ДП/, в който е изяснено, че казаното от подсъдимия за възможността бидонът да се побере в багажника на този автомобил са напълно достоверни.

Този извод следва и от дактилоскопната експертиза № 360 /т.1 л.140 ДП/, според която в автомобила „Х.“ с * № **** откритите и годни за изследване следи №№ 7, 8, 9 са оставени от убийтия В. М., а следа № 6, която също е годна за идентификация не е оставена от подс. М.Б. и подс. С.Б..

Следователно, няма абсолютно никакво съмнение, че след деянието тялото на пострадалия е било увито именно по начина, описан от подс. М.Б. и откаран с автомобила „Т.“ с * № *** до мястото, където е изхвърлено в реката.

Изцяло са потвърдени и обясненията му, че качването на бидона с тялото на мъртвия вече В. М. е извършено от двамата подсъдими, а не както подс. М.Б. се е опитал да убеди съда, че това е сторил сам. Очевидно е, че за търкалянето на пластмасовия бидон до автомобила, качването в него и след това свалянето от багажника и отнасянето му до мястото, където е изхвърлен във водата са необходими поне двама души. Този извод следва от обема и тежестта на варела с поставеното в него тяло, от напълно логичните обяснения на самия подс. М.Б. и проведените следствени експерименти по време на досъдебното производство.

Казаното от подс. М.Б. по време на следствения експеримент /т.1 л.67 ред 21 ДП/, че след като умъртвили пострадалия и започнали да чистят кръвта, той забелязал часовника му, свалил го, но се разубедил и го оставил върху гърдите на трупа, се потвърждава от отразеното в протокола за оглед на местопроизшествие. В него е описано, че след изваждането на трупа от водата и развързване на въжето и развиване на завесата, върху гърдите му е намерен часовник „С.“ /т.1 л.13 гърба ДП/.

Освен това от заключението на допълнителната тройна СМЕ на труп № 190/2018 г. /т.2 л. 20 ДП/ изцяло се потвърждава механизмът, описан от подс. М.Б., по нанасяне на ударите спрямо пострадалия и причиняване на смъртта му от двамата подсъдими.

Експертите са установили, предвид твърденията на подсъдимия, че правил многократни опити да удари пострадалия с летва, въпреки опитите му да се предпази, се потвърждават от обективните находки. Те са установили, че именно при тези удари В. М. е получил защитните си наранявания по двете предмишници.

Достоверни са и думите на подсъдимия, според които въпреки съпротивата на пострадалия, той все пак е успял да нанесе удар с гредата в дясната теменно-слепоочна област на главата. При удара текнало кръв от отворилата се рана. Вещите лица са установили линейна рана с охлузени ръбове и дължина 8 см., описани към рана № 2. Тя обаче следва да бъде отделена от останалите рани по главата, причинени от брадвата. Тази рана в същото време напълно отговаря на обясненията на подсъдимия, относно приблизителния размер на гредата, с която е нанесен удара – 10x15 см. и с дължина около метър.

По отношение на останалите наранявания по главата експертите са констатирани, че има данни за нанесени два отвесни и силни удара с тъпата част на брадва /рани №1 и №2/ отгоре-надолу т.е. перпендикулярно спрямо повърхността на главата. Липсата на получени дупчести фрактури, а наличието на ивичести пукнатини на черепните кости, са дали основание на вещите лица да приемат, че удрящата повърхност на брадвата е била по-голяма от 4x4 см. При третия, последен удар, с тъпата част на брадвата /рана № 3/ В. М. вече е бил паднал по гръб, като главата му, най-вероятно е била обърната леко наляво. Този удар е попаднал косо в дясната челно-теменна

област, причинявайки описаната като „П“-образна рана.

Въз основа на това е направен извод, че обясненията на подсъдимия дават много точна информация за начина, по който са получени уврежданията в областта на главата. Вещите лица са отразили в своето заключение, че в думите на подсъдимия не се съдържа информация за установени ивичести кръвонасядания, открити при огледа и аутопсията по лявата гръдна половина с контузия на сърцето, по двете поясно-кръстни седалищни области, както и по левия долен крайник. По отношение на тези наранявания експертите са стигнали до заключението, че тези увреждания е възможно да се получат от нанесени множество удари с дългата и права част на металния лост – тип „кози крак“, като не е задължително да има следи от кръв по него.

Поради това и не може да се възприеме възражението на подс. С.Б. в писмените му бележки /л.89 гърба ВНОХД/, че неправилно първоинстанционният съд е възприел участието му в инкриминираното деяние и начинът, по който е умъртвен пострадалият.

Пред първоинстанционния съд подс. С.Б. заявил, че в началото на конфликта получил първо удар с юмрук в лицето от страна на пострадалия. Тези негови думи се опровергават от съдебно-медицинската експертиза № 312/2018 г. /т.3 л.87 ДП/. От нея е видно, че подсъдимият получил леки увреждания по различни части на тялото. Единствено е констатирано от вещото лице, че в областта на главата има охлузване по дясната ушна мида.

Неубедително е и твърдението му, че видял един удар с дървен крак от страна на сина си спрямо В. М. и след като го вързали, той напуснал заведението и не знае какво по-нататък се е случило.

Очевидни са противоречията в обясненията му, дадени по време на съдебното следствие пред първоинстанционния съд и споделеното от него пред св. В.О..

В обясненията си пред съда /л.85 гърба НОХД/ подс. С.Б. заявил, че след като подс. М.Б. нанесъл няколко удара по тялото на пострадалия, вкл. и с дървения крак, от главата на пострадалия започнало да тече кръв. Двамата със сина си го вързали. Той се преоблякъл. Хвърлил дрехите си в багажника на автомобила „Т.“, която била на св. М.П., но ползвана от него, тръгнал си, след което повече не е виждал В. М. и не знае какво се е случило с него.

Тези твърдения са опровергани от думите на св. В.О. /т.2 л.66 ред 9 ДП/. По време на досъдебното производство свидетелят заявил, че след като се свързал с подс. С.Б. именно от него узнал, че двама приятели на В. минали на път от П. за С. да го видят. След това той заминал с тях за столицата, оставяйки колата си пред заведението, защото по думите му тя харчила много. Подсъдимият споделил, че пострадалият му казал как ще отиде до С. и ще вземе друга кола, за да отидат с нея до С. за стока. Нещо повече, пред св. В.О. подсъдимият дори убедително твърдял, че пострадалият дори го убеждавал, че престоят на автомобила му със софийска регистрация може да увеличи клиентите на обекта.

Именно неубедителната версия, предложена от подс. С.Б. усъмнила свидетеля и той заедно със съпругата си отишли в 9 РУ на МВР в С. и обявили пострадалия за издирване.

Впрочем, думите на подс. М.Б., които в общи линии потвърдили казаното от подс. С.Б., също не убедили св. В.О. в истинността им. Според този подсъдим „приятелите“ са минали да вземат В. М., когато баща му не е бил на смяна в обекта. Наред с това очевидно е объркването, когато подс. М.Б. бил апострофиран с въпроса кой е карал автомобила на „приятелите“, след като малко преди това заявил, че двамата били пияни. Едва тогава подсъдимият се сетил, че може би имало и трето лице извън автомобила.

Малко след това в обекта пристигнал подс. С.Б. и потвърдил, че всичко, което знае за пострадалия го казал по телефона.

Анализът на показанията на св. В.О. показват, че той действал находчиво при установяване на всички хора, които последни са контактували с пострадалия. Показанията му са логични и добросъвестни и няма основание да не бъдат възприети с доверие. Чрез тях по категоричен начин се опровергава тезата на подс. С.Б., че след възникналия конфликт с пострадалия, напуснал обекта и оставил там сина си – подс. М.Б. и В. М., вързан с въже, без повече да знае какво се е случило с него. Това е така, понеже в първоначалната версия, представена пред св. В.О., подсъдимият на няколко пъти се опитал да го убеди, че лично е разговарял с пострадалия, преди той да тръгне със своите „приятели“ към С..

Обясненията на подс. С.Б., дадени пред съда, не кореспондират с казаното по време на съдебното следствие от подс. М. Б. /л.149 НОХД/. Пред

съда той също изложил версията, че след първоначално възникналия конфликт между тримата, пострадалият бил вързан и баща му си тръгнал. В един момент чул пострадалият да вика и го заварил развързан с насочена към него брадва. В. М. се насочил срещу него с брадвата, но се спънал и паднал, удряйки се във водомера. Тогава подсъдимият нанесъл повече от един удар с тъпата част на брадвата. Според твърденията на подс. М.Б., при нанасянето на първия удар пострадалият бил в седнало положение, а при следващите вече бил легнал на земята.

Тези обяснения обаче се опровергават от заключението на допълнителната тройна съдебномедицинска експертиза /л.3 л. 20 ДП/. В нея вещите лица изрично са посочили, че топографското местоположение на откритите по тялото на В. М. увреждания отговарят изключително точно на обясненията на подс. М.Б., дадени в хода на досъдебното производство /т.2 л.14 ДП/. Освен това те са посочили, че след получаване на линейната рана с охлузени ръбове и дължина 8 см, описана като рана № 2, е възможно пострадалият да е бил зашеметен, без да губи съзнание. Направили са извод, че следващият удар е нанесен с тъпата част на брадва в момент, в който В. М. е лежал на земята, надигайки глава в опит да стане. Тогава е получена раната, описана от експертите под № 1. Пострадалият все още не бил изгубил съзнание и отново леко надигнал главата си, когато получил втори удар с брадвата /рана № 2 - без линейната рана над нея, която линейна рана е отделна, според вещите лица/. След това е нанесен и третият удар с брадвата /рана № 3/, когато той вече бил паднал по гръб, а главата му най-вероятно била леко обърната наляво и този удар попаднал косо в дясната челно-теменна област, причинявайки “П“-образната рана и подлежащата терасовидна фрактура на черепните кости, след което В. М. починал.

Следователно, твърдението на подс. М.Б., че при нанасянето на първия удар от него, пострадалият бил в седнало положение не може да бъде кредитирано, понеже то не кореспондира със заключението на компетентните вещи лица.

Не съвпадат и думите на подсъдимия, според които в момента, в който В. М. тръгнал към него с брадвата се спънал и ударил във водомера на пода. Действително от назначената по време на съдебното следствие ДНК експертиза /л.134 НОХД/ се установява, че червенокафявото зацапване по

въртка на кран е доказано наличие на човешка кръв. ДНК профилът по откритата кръв напълно съвпада с ДНК профила на В. М.. Това зацапване обаче не е получено по начина, по който съобщава подс. М.Б., понеже нито в тройната съдебномедицинска експертиза /т.3 л.2 ДП/, нито в допълнителната експертиза /т.2 л.20 ДП/ е посочено нараняване, получено чрез падане върху водомера, респ. крана, който е бил обект на ДНК експертизата.

Отделно от това, при изготвяне на допълнителната съдебномедицинска експертиза /т.2 л.69 ДП/ вещите лица са изследвали предоставените им веществени доказателства: метална тръба, метален чук, метален лост – тип „кози крак“ и тесла. Посочили са, че в горната част на главата са нанесени общо 4 рани. Напълно отговаря на твърденията на подс. М.Б., в обясненията му по време на досъдебното производство, за нанасяните от него удари спрямо пострадалия с дървен крак от гардероб с дължина около метър и размери 5x10 см. От тях са получени защитните наранявания по двете ръце и разкъсно-контузната рана, отбелязана към рана № 2, но отделена от останалите три рани, причинени от удари с брадва /т.3 л.82 ДП/. Уточнили са, че произходът на ивичестите кръвонасядания най-вероятно се дължи на нанесени множество удари с дългата страна на металния лост – тип „кози крак“.

В допълнителната съдебномедицинска експертиза /т.3 л.60 ДП/ експертите подробно са изяснили характеристиките на „дупчеста“ и „терасовидна“ фрактура на черепните кости. Въз основа на установените обективни находки те са стигнали до заключението, че в конкретния случай удрящата повърхност на тъпата част на брадвата е била с повърхност по-голяма от 16 кв. см. /т.е. по-голяма от 4x4 см./.

Въз основа на посочените изводи на вещите лица, изготвили съдебномедицинската експертиза и допълненията към нея, е видно, че по тялото на пострадалия няма открито нараняване, получено по механизъм твърдян от подс. М.Б. пред съда, а именно посредством падане върху водомера и спирателния кран на него.

Очевидно е разминаването в обясненията на двамата подсъдими и относно това – по какъв начин подс. С.Б. узнал за „заминаването“ на пострадалия за С. с още две лица.

Първоначално подс. С.Б. заявил, че след като вързали пострадалия той

напуснал заведението и повече не се е виждал и не знае какво се е случило с него. /л.85 гърба НОХД/. Малко по-късно, в същият разпит пред съда казва, че 5-6 дни е нямал комуникация с подс. М.Б., но минавайки за С. спрял пред заведението и попитал сина си, от когото разбрал, че В. заминал с някакви приятели същата вечер и сигурно е за стока. /л.87 гърба НОХД/.

Нещо съвсем друго казва пред съда подс. М.Б.. В обясненията /л.150 абз.3 НОХД/ той заявил, че на никой не е споделял какво е направил. Точните му думи са: „На баща ми също не съм казал. Даже му се обадох и му казах, че В. си е тръгнал за С., а колата му останала“.

В същото време, по време на съдебното следствие, подс. С.Б. /л.86 НОХД/ посочил пред съда, че узнал от сина си, че В. заминал за С., но не по телефона, а минавайки през заведението, т.е. в личен разговор с него.

Противоречията в обясненията на подс. С.Б. се потвърждават от показанията на св. В.О.. Пред него подсъдимият е изложил много по-подробна версия, а именно че двама негови приятели минали на път от П. за С. и той тръгнал с тях. Дори пред подсъдимия споделил, че оставя колата си, понеже харчила много. От С. щял да вземе друга кола и с нея ще ходи до С. за стока. Подсъдимият С.Б. дори споменал, че пострадалият го уверил, че като стои пред обекта автомобил със софийска регистрация може да увеличи и клиентите, които ще спират и купуват.

От показанията на св. В.О. може да се направи извод, че подсъдимият се е опитал да го убеди, че преди заминаването си на практика лично разговарял с пострадалия и тогава узнал мотивът за отпътуването и подробности около него. Това изцяло противоречи на обясненията на подс. С.Б., дадени пред съда и не кореспондира със заявеното от подс. М.Б., който твърди в обясненията си пред съда, че единствено споменал и то в разговор по телефона с баща си, че В. М. заминал с приятели за С., без да му споменава нищо повече.

Въззивният съд прочете обясненията на подс. С.Б. на основание чл. 279 ал.2 вр. ал.1 т.4 НПК /л.96 ВНОХД/, депозиран по време на досъдебното производство в присъствието на защитник /т.2 л.43 ДП/. Това бе сторено поради отказа на Пловдивския окръжен да ги приобщи към доказателствата по делото в съдебното заседание /л. 88 НОХД/ и с оглед гарантиране правото му на защита и във връзка с предлаганата и пред въззивната инстанция защитна версия. По отношение на тези обяснения от страна на защитата не се

развиха доводи, а и същите не внасят никакви нови обстоятелства, извън обсъжданите по-горе.

Не може да се сподели възражението на защитата, че според показанията на св. К.Л. тезата, че подс. С.Б. не е участвал в деянието, се потвърждава. В разпита си по време на досъдебното производство /т.2 л.88 ДП/ свидетелят подробно описал какво знае за взаимоотношенията между подсъдимите и пострадалия. Първоначално работил - 17.03.2018 г. и 18.03.2018 г., в магазина под контрола на подс. М.Б. /в протокола за разпит т.2 л.151 ДП свидетелят отново е уточнил, че е работил в дните събота и неделя, но очевидно е обърнал датите с един ден напред, понеже е ноторно известно, че през 2018 г. именно 17 и 18 март са били дните събота и неделя/. След това, по предложение на подсъдимия, се преместил в друго заведение в с. Н., стопанисвано от подс. С.Б.. Свидателят заявил, че на 21.03.2018 г. подс. С.Б. излязъл за малко - „в ранния следобед“, споменавайки че ще си вземе зарядното за телефона. Изрично подчертал, че не е абсолютно сигурен, но подсъдимият се забавил около час, след което се върнал. Смяната на св. К.Л. приключила около 20:30 ч. и той се прибрал.

Думите на свидетеля съвпадат с обясненията на подс. М.Б. /т.2 л.15 гърба ДП/, според които след 14 часа на въпросния ден баща му пристигнал в магазина и тогава между тях тримата възникнал спора. Следователно тези твърдения изцяло съответстват на думите на св. К.Л., че в ранния следобед подс. С.Б. напуснал заведението „С.“ и се върнал по-късно.

Не може да се сподели възражението на подс. С.Б. в писмените му бележки, че показанията на свидетеля относно времетраенето на отсъствието му от заведението „С.“ са нелогични. И подс. М.Б., и свидетелят са посочили приблизителни часове, съгласно собственото си чувство за време и за това са говорили ориентировъчно, но категорично е установено, че именно във времето по което подс. М.Б. описва, че е извършено деянието от него и баща му, последният е напуснал заведението, в което работил св. К.Л.. Според думите на свидетеля, подс. С.Б. се върнал, а той приключил работния си ден около 20:30 ч. Именно след този час подс. М.Б. посочил, че са предприели действия по откарване на трупа до реката. Нещо повече, по време на следствения експеримент /т.1 л.67 ДП/ подсъдимият уточнил, че след като

увидели трупа по описания начин, той продължил да обслужва явили се клиенти, изчакали да се стъмни и тогава качили бидона с трупа в багажника на лекия автомобил „Т.“ с * № ***, заключили заведението и потеглили.

Обстоятелството, че св. К.Л. говори ориентировъчно за времето, през което подс. С.Б. отсъствал от заведението „С.“, но във всички случаи го напуснал за продължително време и то точно по време, когато е извършено деянието се потвърждава и от обясненията на подс. С.Б. /л.85 гърба НОХД/, който не е отрекъл, че фаталния конфликт с пострадалия е започнал около 14 ч.

Освен това се потвърждават и обясненията му, че след като се преоблякъл взел ракия и бабек, отнасяйки го до К. при свидетеля Д.Л. /л.92 НОХД/ и познатите му Н.Н., Д.В. и А.Н.. И в обясненията си по време на досъдебното производство, и по време на съдебното следствие, подсъдимият не е отрекъл обстоятелството, че след конфликта, за кратко се е появил в клуба, оставяйки почерпка на приятелите си.

Неоснователен е доводът на защитата и на подс. С.Б. в писмените му бележки /л.89 гърба ВНОХД/, че деянието е осъществено единствено от подс. М.Б. и това обстоятелство се потвърждавало от показанията на разпитаните по искане на защитата свидетели К.Г. /л.143 ДП/, М.Л. /л.148 ДП/ и Т.Ф. /л.149 ДП/. Всичко казано от тримата свидетели внимателно и задълбочено е било предмет на обсъждане в мотивите към атакувания съдебен акт /л. 424 НОХД/.

Напълно правилно е преценено, че лансираната от подсъдимия версия за убийството пред тримата и „споделянето“ пред тях за подробности изцяло противоречи на обясненията на подс. М.Б., коментирани подробно по-горе, поведението му по време на следствения експеримент и проведената очна ставка с подс. С.Б.. В идентична насока следва да се преценя и писмото, приложено на л.192 НОХД, за което защитата твърди, че съдържа признания на подс. М.Б. относно индивидуалното авторство на деянието, извършено само от него и „извинения“ за това, че го е забъркал в случая.

Впрочем, за формираното се решение у подс. М.Б. да промени обясненията си се установява от показанията на св. Н.Л. /т.2 л.102 ДП/. Този свидетел е разпитан по време на досъдебното производство /т.2 л.101 ДП/ на

15.06.2018 г. В показанията си споделя какво му е разказал подс. М.Б.. Внимателният прочит на думите му води до извода, че подсъдимият и пред него е изложил версията, че деянието извършил сам. От изключително важно значение са обаче думите на св. Н.Л. в последния абзац на неговия разпит. Той откровено споделил как пред него подсъдимият споделил, че ходил при психолог, за да го изследват. Скоро след това посещение доверил, че му били променили обвинението на по-тежко. Бил силно притеснен и заявил, че ще смени „показанията“, които е дал. До този момент обаче, пред органите на досъдебното производство, подсъдимият обяснявал, че умъртвяването на пострадалия е извършено от него и баща му т.е. у него е започнало да се оформя решение да сменя именно тази версия.

Анализирайки думите на св. Н.Л. в тази им част, е наложително да се проследи следната хронология:

Както беше посочено, свидетелят е разпитан на 15.06.2018 г. Видно от СППЕ /т.3 л.167 ред последен ДП/ междувременно, на 14.05.2018 г. и на 31.05.2018 г., в условията на следствения арест, е проведено изследването на подс. М.Б..

Първото обвинение спрямо него е било повдигнато на 27.03.2018 г. /т.2 л.13 ДП/. То е било с правна квалификация по чл. 115 вр. чл. 20 ал.2 вр. ал.1 НК. Тогава, в присъствието на защитник, подсъдимият споделил как с баща си са умъртвили пострадалия, което след това е потвърдено и по време на проведения следствен експеримент.

Следващото обвинение по отношение на подс. М.Б. е повдигнато на 08.06.2018 г., което е с правна квалификация вече по чл. 116 ал.1 т.6 вр. чл. 115 вр. чл.20 ал.2 вр. ал.1 НК. Именно след предявяване на новото обвинение подсъдимият се е възползвал от правото си да не дава обяснения.

Следователно напълно достоверни са показанията на св. Н.Л. в обсъжданата част, дадени по време на разпита му на 15.06.2018 г., как няколко дни след повдигане на новото обвинение подсъдимият бил притеснен и решил да си смени „показанията“. Действително в следващите си обяснения от 02.07.2018 г. /т.2 л.37 ДП/ подсъдимият разказвал по-подробно за началото на инцидента и доста пестеливо за действията на баща си. Въпреки това отново потвърдил, че е участвал в следствения експеримент доброволно и не знае къде баща му оставил брадвата, с която ударил В..

Окончателно обвинението по отношение на подс. М.Б. е прецизирано на 11.03.2019 г. /т.2 л.23 ДП/, като в протокола за разпит след това той отново е потвърдил, че ударите с брадвата са нанесени от баща му.

За пръв път подсъдимият лансира защитната си версия, че след началото на конфликта и връзването на пострадалия, подс. С.Б. напуснал заведението, а смъртоносните удари са нанесени единствено от него и след това сам предприел действия по заличаване на следите от деянието, пред първоинстанционния съд.

Показанията на св. М.П. с нищо не променят горните изводи. На практика тя потвърдила обстоятелствата около взаимоотношенията на подс. С.Б. и В. М., а така също, че е напълно възможно да е изпрала дрехите на подсъдимия. Вниманието обаче заслужават два факта, за които тя е съобщила пред съда:

Първият е, че на 21.03.2018 г. действително на нейния телефон е имало повикване от подс. М.Б.. Това се случвало рядко и то само, когато баща му не му вдигал или е нямал връзка с него. Това показва, че двамата подсъдими са разговаряли по телефона, което опровергава твърденията на подс. С.Б. пред съда, че няколко дни е нямал комуникация със сина си.

Вторият факт е свързан с твърдението на свидетелката, че именно на 21.08.2021 г. подс. С.Б. бил в почивка от ангажиментите си в детското заведение. Това показва, че напълно са достоверни думите на св. К.Л., че въпросният ден подсъдимият бил приоритетно при него в заведението „С.“ и в ранния следобед излязъл за известно време, което пък съвпада с времето на инцидента с пострадалия и отиването след това на подсъдимия до К..

От анализа на всички посочени по-горе доказателства се установява, че защитната теза на подсъдимите остава изолирана от тях и е безответно опровергана. Твърденията на подс. М.Б., че бил малтретират в полицейския автомобил на път за А. също са напълно безпочвени. След повдигане на обвинението, подсъдимият разказал пред защитника си какво точно се е случило при инцидента с пострадалия. Подробно е обяснил какви действия е извършил той и какви - баща му. Обстойно описал това и при участието си в следствения експеримент, в очната ставка с подс. С.Б., проведена на 15.10.2018 г. /т.2 л.61 ДП/. След това неколkokратно в своите обяснения е

потвърдил тези обстоятелства.

Думите му се потвърждават и от обсъдените заключения на вещите лица, особено на тези, които са описали установените увреждания по тялото на пострадалия, като топографско разположение и механизъм на получаването им. Те съответстват на показанията на св. К.Л. по отношение времето, в което подс. С.Б. го е нямало в заведението „С.“, а също така когато свидетелят приключил работната си смяна.

От показанията на св. В. О. също се установява несъстоятелността на твърденията на подс. С.Б., че след като вързали пострадалия, напуснал заведението и повече не знае какво се е случило с него. В същата насока е и заключението на техническата експертиза за изследване на електронни устройства /т.3 л.218 и сл. ДП/ и приложенията към него със запис от началото на конфликта до спиране работата на монтираната от пострадалия камера за видеонаблюдение.

Следователно, единствено възможният и категоричен извод, който може да бъде направен е, че престъплението е извършено и от двамата подсъдими и то по начина, по който е прието в мотивите към атакуваната присъда.

При така установената безспорна фактическа обстановка, напълно законосъобразно е прието, че подс. С. М. Б., е осъществил от обективна и субективна страна съставомерните признаци на престъплението по чл. 116 ал.1 т.6 предл. 2-ро и 3-то, вр.чл. 115 вр.чл. 20 ал.2, вр. ал. 1 от НК, понеже на 21.03.2018 г. в с. Н., обл. П., в съучастие, като съизвършител с подс. М. С. Б., умишлено е умъртвил В.И.М., като смъртта е настъпила по особено мъчителен начин за убития М. и деянието е извършено с особена жестокост.

Подсъдимият М. С. Б. е осъществил от обективна и субективна страна съставомерните признаци на престъплението по чл. 116 ал.1 т.6 предл. 2-ро и 3-то, вр.чл. 115 вр.чл. 20 ал.2, вр.ал. 1 от НК, понеже на 21.03.2018 г. в с. Н., обл. П., в съучастие, като съизвършител с подс. С. М. Б., умишлено е умъртвил В.И.М., като смъртта е настъпила по особено мъчителен начин за убития М. и деянието е извършено с особена жестокост.

От субективна страна престъплението и двамата подсъдими са извършили с пряк умисъл. Те са съзнавали общественотоопасния характер на

деянието, предвиждали са неговите общественноопасни последици и са искали тяхното настъпване.

Неоснователен е доводът на защитата на подс. М.Б., според който в случая не е налице квалифициращият признак на деянието – „особено мъчителен начин“. Съдебната практика отдавна е изяснила, че убийството е извършено по особено мъчителен начин, когато е проявена висока степен на коравосърдечие, садизъм и на понесени от жертвата физически болки и морални страдания в по-висока степен от нормалните такива за едно убийство /Р-509-81-І І н.о./. Освен това, особено мъчителният начин на убийството се преценя и с оглед броя и начина на нанесените удари, причинените болки и страдания на пострадалия, вследствие на което той изживява тежки предсмъртни мъки /Р-7-82 ОСНК/.

В конкретния случай на В. М. са нанесени множество удари с летвата, от които той е успял да се защити. След това един от ударите е попаднал в главата и от там потекло кръв. В момента, в който съпротивата му била сломена и той бил паднал на земята, безпомощно гледайки към подс. М.Б., са му нанесли три удара с тъпата част на брадва и едва след третия той спрял да дава признаци на живот. В допълнителната СМЕ /т.3 л.59 ДП/ вещите лица изрично са посочили, че при инцидента В. М. постепенно загубил сили и надежда за спасение, като престанал да се съпротивлява, но бил в съзнание, стоял и „гледал“ своите нападатели. След първите два удара с брадвата, според експертите, той все още бил жив. Престанал да реагира едва след третия удар. В процеса на настъпването на смъртта пострадалият имал и особено мъчителни асфиктични изживявания от аспирация на кръв в дихателните му пътища и в белите му дробове. Към това следва да се прибави и контузията на сърцето, която би могла да бъде съпроводена от стягане и силни болки в сърдечната област, задух и ритъмни нарушения.

Всичко това дава основание и на настоящата инстанция да приеме, че убийството е извършено по особено мъчителен за пострадалия начин.

Неоснователно е и възражението на защитата на подс. С.Б., че убийството не е извършено с особена жестокост.

Деянието и от двамата подсъдими е извършено по начин, който показва, че те по хладнокръвен начин са довели пристъпния си замисъл докрай. Категорично е проявено от тях безчовечност, ярост, свирепост и отмъстителност до степен на садизъм /Р-211-85-II н.о./. Този извод следва и от поведението на подсъдимите след извършване на престъплението, увиването на пострадалия, завързването му с въже, поставянето му в пластмасовия бидон и захвърлянето в реката, като преди това за тежест е поставен капак от шахта, с оглед потъване на трупа във водоема.

Ето защо въззивният съд не може да приеме възражението на защитата на подс. М.Б. за необходимост от преквалификация на деянието, извършено от него в такова по чл.115 НК.

В писмените бележки, подс. С.Б. прави довод, че конфликтът ескалирал, поради поведението на В. М.. Поради това съдът обсъди поведението на пострадалия в началото на инцидента. С основание първостепенният съд е приел, че пръв по време на спора емоционално реагирал В. М.. Той ударил с две ръце по бар-плота и с дясната си ръка изблъскал в гърдите подс. С.Б.. След това започнала борба, в която се включил и подс. М.Б..

От значение в случая е обстоятелството, че след последвалото боричкане между тримата и размяна на удари, схватката била пренесена в задната част на магазина. Силите на пострадалия отслабвали и тогава подс. М.Б. успял да му нанесе няколко удара с описаната летва, един от които попаднал в лявата част на слепоочно-теменната област. Съпротивата на В. М. била преустановена и от раната му започнала да се стича кръв. В този момент подс. М.Б. го държал за краката. Тогава подс. С.Б. взел брадвата, казал на сина си да не гледа и нанесъл трите удара по главата на пострадалия. След третия удар В. М. спрял да реагира и тогава подс. М.Б. пуснал краката му.

Въз основа на това следва да се направи извод, че независимо от първоначалното действие на пострадалия, който пръв е изблъскал подс. С.Б., поведението му е било прекратено и дори това негово действие да се приеме като форма на нападение, същото е било прекратено след борбата и не може да се говори за наличие на превишаване пределите на неизбежната отбрана по отношение стореното от двамата подсъдими. Убийството не е извършено при неизбежна отбрана или превишаване на нейните предели, когато противоправното нападение от страна на пострадалия е отблъснато и прекратено и последният няма възможност веднага да го възобнови /Р-632-87

Не може да се приеме, че по отношение действията подсъдимите е налице „ексцес“, досежно подс. М.Б.. Това е така, понеже след първоначалната размяна на удари, именно подс. М.Б. нанесъл удар, който попаднал в лявата част на слепоочно-теменната област. След него съпротивата на пострадалия започнала видимо да намалява. От съществено значение е обстоятелството, че след този удар и в момент, когато подс. М.Б. продължавал да държи за краката пострадалия, подс. С.Б. отишъл, взел брадва, което било възприето от сина му. Преди да нанесе смъртоносните удари изрично му казал да не гледа. Подсъдимият М.Б. продължавал да държи краката на жертвата, дори извърнал главата си, понеже след първия удар бил изпръскан с кръв. След това усетил, че баща му нанася още два удара по главата на В. М. и едва, когато осъзнал, че той вече не дава признаци на живот, го пуснал.

От това следва и извод, че подс. М.Б. възприел как баща му взема брадвата, но продължавал да държи краката на пострадалия. Дори и след предупреждението „да не гледа“ продължил да ги държи, до момента когато преценил, че В. М. вече е мъртъв. Това показва, че подс. М.Б. ясно съзнавал, че след нанесените удари с тъпата част на брадвата пострадалият ще бъде умъртвен, но е продължил действията си по обездвижването на жертвата.

С оглед на това и е налице общност на умисъла и на двамата подсъдими за причиняване смъртта на пострадалия вкл. осъзнаване на квалифициращите признаци на деянието.

Неоснователен е доводът на защитата на подс. С.Б., че при разглеждане на делото първоинстанционният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, понеже не ставало ясно на какво основание са прочетени показанията на част от свидетелите.

В разпоредителното заседание, проведено на 07.08.2019 г., по искане на защитата е прието съдебното следствие да протече при условията на чл. 371 т.1 НПК. Показанията на посочените от защитата свидетели, за които е дадено съгласие да не се разпитват по време на съдебното следствие са приобщени по надлежния ред в съдебното заседание на 28.10.2019 г. /л.89 НОХД/. В определението изрично е отбелязано, че показанията им се прочитат, предвид протичането на производството по реда на чл. 372 т. 1 НПК. Показанията на св. Н.Л. /л.154 НОХД/ са прочетени, като в определението изрично е отбелязано правното основание за това, с оглед даденото съгласие от подсъдимите и защитата.

Законосъобразно са приобщени и обясненията на подс. М.Б.. Това е сторено след като е преценено, че искането на прокурора за наличието на съществени противоречия в обясненията му, дадени по време на досъдебното

производство в присъствието на защитник и тези депозирани по време на съдебното следствие е основателно. Това, че изрично не е посочено цифрово основаниято за тяхното приобщаване не може да се приеме за процесуално нарушение и от категорията на съществените. Отделно от това, след прочитане на всеки един от протоколите е давана възможност на подсъдимия да заяви кои от обясненията си поддържа и на какво се дължат констатираните противоречия.

Предвид обстоятелството, че първоинстанционният съд е отказал неправилно приобщаване обясненията на подс. С.Б. и отказът му той да даде обяснения, пред въззивната инстанция по време на съдебното следствие пред Пловдивския апелативен съд, на основание чл. 279 ал.2 вр. ал.1 т.4 НПК, бяха прочетени обясненията на подсъдимия, депозирани по време на досъдебното производство /т.2 л.43 ДП/, които с нищо не променят изводите на съда, предвид поддържаната защитна позиция и анализирането им от настоящия състав.

Неоснователно е и възражението на защитата, според което е допуснато съществено процесуално нарушение при провеждане на процедурата по чл. 371 т.1 НПК, понеже съдът не разяснил на подсъдимите правата им, че събраните в хода на досъдебното производство доказателства ще се ползват при постановяване на присъдата.

Искането за провеждане на съкратено съдебно следствие по реда на чл. 371 т. 1 НПК е направено от защитника на подс. М.Б., който тогава го е защитава по време на процеса /л. 53 ДП/. От страна на подс. С.Б. е посочено, че той иска да съгласува позицията си за провеждане на съкратено съдебно следствие със защитника си, за което му е дадена необходимата възможност. След това изрично е заявил той, както и другият подсъдим, че са съгласували позицията си и са съгласни да се проведе съкратено съдебно следствие с оглед поисканото от защитника на подс. М.Б..

Нещо повече, в протокола изрично е записана позицията на подс. С.Б. /л.55 НОХД/, че той е съгласен производството да протече по реда на чл. 371 т. 1 НПК и при постановяване на присъдата непосредствено да се ползва съдържанието на съответните протоколи и експертни заключения от досъдебното производство. В същата насока е изразеното съгласие на подс. М.Б.. В съдебния протокол е вписано и определение на съда, че се пристъпва към незабавно разглеждане на делото и изрично е отразено /л. 56 НОХД/, че с оглед искането и съгласието на страните, съдебното следствие ще протече по реда на чл. 371 т. 1 НПК и на подсъдимите е разяснена разпоредбата на чл. 372 ал. 2 НПК т. е., те са уведомени, че съответните доказателства от досъдебното производство ще се ползват при постановяване на присъдата. Поради тази причина и направеният довод не може да бъде възприет.

Неоснователно е искането на частните обвинители във въззивната им жалба, което се поддържа и от прокурора, за налагане на наказание ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР БЕЗ ЗАМЯНА на подс. С.Б. и ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР за подс. М.Б..

Законодателят е предвидил в чл.38 НК, че наказанието доживотен затвор без замяна, се налага само ако конкретно извършеното престъпление е изключително тежко и посочените в хипотезата на чл. 36 НК цели не могат да бъдат постигнати чрез по-леко наказание. Съгласно нормата на чл. 38а ал.2 НК доживотният затвор се налага, когато извършеното престъпление е изключително тежко.

В конкретния случай извършеното престъпление от двамата подсъдими е тежко, но не може да се приеме, че притежава признаците да е изключително, в сравнение с други деяния от същия вид. Причината за възникване на конфликта между тримата е в породилите се съмнения от страна на В. М. относно коректността на подсъдимите в бизнес отношенията им. Този спор ескалирал в един момент и първоначалното избухване, чисто емоционално, съпроводено с блъскане към подс. С.Б., започнало именно от пострадалия. Това дало начало на боричкането и размяната на удари между тях. В този момент у подс. С.Б. и подс. М.Б. възникнало решението пострадалият да бъде умъртвен.

Следователно е налице внезапен пряк умисъл за извършване на престъплението по посочените по-горе мотиви. Поради това и настоящата инстанция намира, че не може да се приеме, че престъплението е изключително тежко, а по отношение на подс. С.Б. няма основание да се приеме, че целите на наказанието не биха се изпълнили с налагането на наказание в размер на ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, както е преценил първоинстанционният съд.

С основание е прието, че санкцията следва да бъде определена при превес на отегчаващи отговорността обстоятелства. Като такива са отчетени поведението на подсъдимия спрямо св. И.Д., действително установеното некоректно поведение от негова страна, спрямо отношенията му с пострадалия, които са в основата на започналия конфликт между тях. От съществено значение при определяне размера на наложеното наказание е основният каузален принос на подс. С.Б. при осъществяване на престъплението.

В тази насока не може да се възприеме становището на защитата, според което, не били отчетени в достатъчна степен показанията на св. М.П., според която подс. С.Б. бил грижовен, добър, отнасящ се с уважение към хората. Тази свидетелка живеела с подсъдимия и е естествено да се стреми да представи добри характеристични данни за него. В тази част обаче показанията не кореспондират с думите на св. И.Д. и св. С.К., описващи подс. С.Б. в противоположна насока.

Въззивната инстанция приема, че той е с чисто съдебно минало,

предвид настъпила реабилитация.

Справедлив е подходът на Пловдивския окръжен съд при индивидуализацията на наказанията, като по отношение на подс. М.Б. е наложено наказание в размер на ШЕСТНАДЕСЕТ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

С основание санкцията е определена при превес на смекчаващи отговорността обстоятелства. Като такива са приети, самопризнанията на подсъдимия пред органите на досъдебното производство и чистото му съдебно минало, предвид настъпилата реабилитация. Не бива да се игнорира и обстоятелството за значително по-малкия каузален принос на подсъдимия при извършване на престъплението, чистото му съдебно минало и по-младата му възраст.

По отношение и на двамата подсъдими освен това не може да не се вземе предвид времето, мястото и обстановката на извършване на престъплението и поведението им след това, свързано с прикриване на следите и укриване на трупа. В същата насока е необходимо да се преценя и съгласуваната им първоначално лансирана теза пред близките на пострадалия, които навреме и сериозно са се заели с неговото издирване.

Поради изложеното по-горе, Пловдивският апелативен съд намира, че няма основание за определяне на друг вид наказание по отношение на подсъдимите или коригиране размерите на наказанията, определени с атакуваната присъда.

Законосъобразно, на основание чл. 57 ал.1 т.2 б. А ЗИНЗС, по отношение и на двамата подсъдими е определен първоначален СТРОГ режим на изтърпяване на наказанието.

Правилно, на основание чл. 59 ал.1 НК, е зачетено и времето, през което те са с мярка за неотклонение ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА, който срок следва да им бъде зачетен като изтърпяна част от наказанието лишаване от свобода, от 26.03.2018 г. до влизане на присъдата в сила.

Направените по делото разnosки правилно са възложени, на основание чл. 189 ал.3 НПК, в тежест на подсъдимия.

Пред настоящата инстанция такива не са направени, поради което не се и присъждат.

Законосъобразно е процедирано с приложените по делото веществени

доказателства.

Предвид на изложеното и тъй като не са налице основанията за отмяна или изменение на така постановената присъда, на основание чл. 338 НПК, Пловдивският апелативен съд и

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260018/16.02.2021 г. по НОХД 1094/2019 г., по описа на Пловдивския окръжен съд.

РЕШЕНИЕТО не е окончателно и подлежи на обжалване или протест в петнадесетдневен срок пред ВКС от съобщението до страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____